

revija za aktualna lokalna vprašanja; letnik XVI, št. 10; 21. oktober 2009; cena: 2,00 €

Trgatev v Zgornjem trgu

Osrednja knjižnica
Muzejski trg 1a

3000 Celje

poština plačana na pošti Slovenske Konjice

PREBERITE!!!

»V svetu danes ni časa za sanjanje o starih dobrih časih«

Čistilna naprava še ne dela

Marko Diaci: »Razmišljam o županski kandidaturi«

ASFALT
KOVAČ d.o.o.
031 652 437

Asfaltiranje cest, dvorišč in platojev
Prodaja asfalta na tone

ASFALT
KOVAČ d.o.o.
031 652 437

Eko agenti

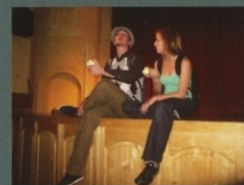

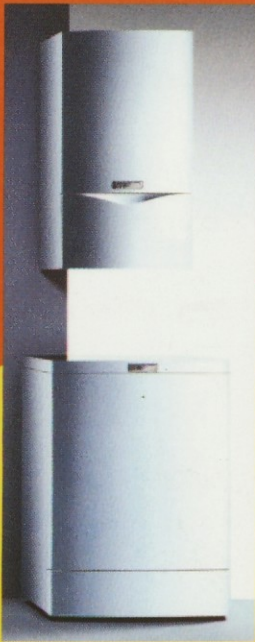
FOTO 5-er
Peter Žmaher s.p.
Cesta Kozjanskega odreda 16, 3230 Šentjur
Telefon: 03/ 749 26 00, Gsm: 041 596 790

ROSE DE MONTPARIS
Roman Planko s.p.
3225 Platinca pri Sevnici 44
Tel.: 03 748 10 10, faks: 040 846 135

Brezplačno šivanje zaves
MOJ DOM v trgovini Resevna
Mestni trg 4, Šentjur

GRADBENIŠTVO, TRGOVINA, STORITVE

Elbatrade d.o.o.

ANTON KOŽELJ,
Ljubljanska cesta 26,
3230 Šentjurtel.: 03/ 749 21 51
fax.: 03/ 749 21 50
gsm: 041/ 771 151

Vaillant

PLINSKE PEČI

- TOPLOTNE ČRPALKE
- OGREVANJE NA:
 - PLIN,
 - OLJE
 - BIOMASO
- KLIMATSKE NAPRAVE

ELBATRADE - KO MRAZ IN ZIMA NISTA VEČ VAŠ PROBLEM

STREMIMO V PRIHODNOST

Gozdarski villi Tajfun
BOLJŠA KVALITETA

LEPŠI DESIGN!

REZALNO
CEPILNI STROJI

RCA 320-2, 320-2E, RCA 380, 380-E

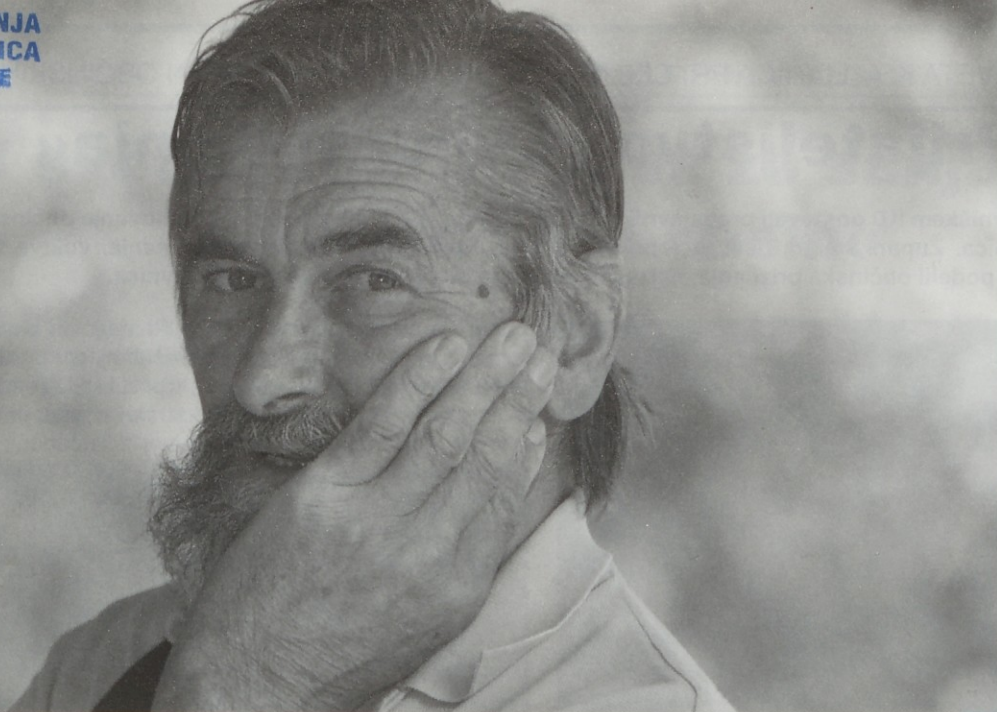
RCA 400 joy

TAJFUN Planina d.o.o. Planina 41/a SI - 3225 Planina pri Sevnici
Tel: +386 / 3 746 44 00 Fax: +386 / 3 579 12 41
E-mail: prodaja@tajfun.si www.tajfun.siTRGOVINA
pri Wiharju
SELIČ LEONTrgovina Selič s.p., Ul. Kozjanskega odreda 55,
3230 Šentjur, tel.: 03/ 749 14 80

Splača se!

Ugodna prodaja sveč in cvetja za grobove!

Naj stane, kolikor hoče!

Informator, prišel je nepričakovano kot strela z jasnega neba, na odličnem papirju, v barvah, kar v 6000 izvodih, brezplačno. In odslej naj bi prihajal kar bolj pogosto. Če odštejemo časopise krajevnih skupnosti, je to že četrti ali celo peti občinski medij. Hm, nam, ki poskušamo svoje medijske umotvore prodajati in že sedaj dihamo bolj na škрге, se očitno ne piše najbolje. Če ne zaradi drugega, pa vsaj zaradi oglasov, ki nam jih kani odžreti.

Informator, takšen kot je, ni niti časopis niti informator, je pa zagotovo potencialno orodje v rokah občinske politike oziroma župana. Sicer nerodno, toda še vedno orodje, ki ima svoj neprikriti namen. Ni dvoma, naši politiki so ugotovili, da so bistveno boljši, kot jih prikazujejo obstoječi lokalni mediji, pa so pljunili v roke. In to že drugič v času šentjurske demokracije. Pred desetimi leti so si po svoji meri naredili Šentjurčana, a jim je očitno zbežljaj, zdaj pa še Informatorja. Obakrat seveda na javne stroške. Koliko stane Informator, lahko le ugibamo. Vsaka številka tam nekje okrog 10.000 €. Pri čemer ne upoštevamo cene režijske ure občinskih uslužbencev, odgovorne urednice Smoletove ali direktorja občinske uprave Palčnika, ki sta med člani uredništva gotovo najpomembnejša in tudi najbolj drago plačana. Njuni novinarski izdelki bodo dragi kot žafran, toda, če že imata direktorski plači in ne dovolj svojega dela, je že veliko bolje, da pišeta za Informator, kot da bi brez veze kje drugje razmetavala občinski denar.

Pa šalo na stran; Informator ni mačji kašelj, ob katerem bi veljalo neodgovorno zbijati šale. Je krut odraz filozofije naše občinske garniture, ki se pripravlja na »dosmrtni« mandat. Kar ne bi

bilo nič narobe, če ne bi za ta svoj ambiciozni cilj uporabljala za demokracijo sporna sredstva. Če se v brezplačnem občinskem časopisu, ki se pojavi slabo leto pred lokalnimi volitvami, nekritično nizajo uspehi zadnjega mandata, se z vsake druge strani smehlja župan Tisel (na fotkah ga najdemo petnajstkrat), direktor občinske uprave pa je najopaznejši član uredništva, je prvo, na kar človek pomisli, da ta tandem na javne stroške nesramežljivo utrjuje svojo pozicijo. Morda pa, ker za njima ni nobene stranke, vsaj v tej številki Informatorja ne, načrtujeta celo državni udar ali novo ero šentjurskega prosvetljenega absolutizma? V naslednjih številkah bo ta sistemska napaka verjetno odpravljena, strankarski voditelji, potencialni podporniki v prihodnjem občinskem svetu, bodo v njih gotovo dobili prostor za svoje nasmejane fotografije, toda »moralna« škoda je že storjena in brezmadežne poti nazaj več ni.

Množično informiranje občanov je res visok demokratični ideal, toda zagotovo ne takšno. polikano, kot nam ga nudi Informator. Doslej še nisem srečal nikogar, ki ne bi bil prepričan, da je Informator zgolj oblastni »EPP«, kar pomeni, da bi Informator utegnil biti naročnikom celo medvedja usluga.

Tragika Informatorja je v tem, da kljub visoki nakladi in super splošni dosegljivosti njegova branost verjetno sploh ni večja od branosti ŠN ali Šentjurčana, verodostojnost njegovih tekstov pa je v načelu vnaprej dvomljiva. Je žal predvsem znamenje oblastne samozadostnosti in lahkotnega ravnanja z javnim denarjem z neprikritim ciljem, kako ugajati ljudstvu. Pa naj stane, kolikor hoče ...

F. Kovač

Tragika Informatorja je v tem, da kljub visoki nakladi in super splošni dosegljivosti njegova branost verjetno sploh ni večja od branosti ŠN ali Šentjurčana, verodostojnost njegovih tekstov pa je v načelu vnaprej dvomljiva.

Mesečnik
Šentjurske novice izdaja:
Šentjurske novice, d.o.o.,
Dušana Kvedra 11, Šentjur
Glavni in odgovorni urednik:
Franc Kovač
Lektoriranje:
Eva Kovač
Postavitev in oblikovanje:
Jure Godler
Naslovnica:
foto Franc Kovač
Tisk:

Tiskarna Petrič, Slovenske Konjice
8,5% DDV je vračunan v ceno
Naslov uredništva:
Dušana Kvedra 11, pp 43, 3230 Šentjur
Telefon:
03 574 15 00
E-pošta:

sentjurske.novice@siol.net
Transakcijski račun:
06000-0105036264
Naklada:
1000 kom

Naslednja številka:
25. november 2009

Časopis je vpisan v evidenco
javnih glasil, ki jo vodi Urad za informiranje,
pod zaporedno številko 1056.

SVEČANA SEJA SVETA KS SLIVNICA PRI CELJU IN PODELITEV KRAJEVNIH IN OBČINSKIH PRIZNANJ

»Prijateljstvo je vino življenja«

26. septembra so v slivniškem KD gostovali predstavniki Občine Šentjur, šlo je za združeno praznovanje občinskega praznika s praznikom KS Slivnica. Župan Štefan Tisel je s predsednikom komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja Robertom Poplarnjem podelil občinska priznanja, najzaslužnejša sta bila Ivan Brodej in PGD Slivnica.

Prireditve je povezovala Anita Koleča, svečano sejo je odprl predsednik KS Slivnica Vlado Artnak, ki je pozdravil eminentne prisotne, to so naši župan Tisel in podžupani Korže, Artnak in Erjavec, pa podžupana Kozjega Plahuta Franca itd. Povzel je dogodke, povezane z dvojnimi praznovanjem, to je otvoritve javnih poti in cest, ki so še zmeraj prioritete, naštel sadove dela KS, kot je 3 km cest, ki so občino Šentjur stale 41.000 evrov, krajane Gorice pa 75.000, vzdrževanje cest, novo ozvočenje v KD itn. Zaključil je s sodbo, da je KS delala dobro. Sledila je podelitev krajevnih priznanj s strani predsednika mandatne komisije Radka Pušnika, in sicer pisnih priznanj s knjižno nagrado Nuši Verder, Mariji Čujež, Ani Lesjak, Tereziji Artnak, Martini in Miroslavu Zalokar ter Renati Mastnak. Za intermezzo so nastopile domača

vokalna skupina Kresnice. Slavnostni nagovor župana Tisla se je začel s citatom »Prijateljstvo je vino življenja« Edvarda Junga, ki naj bi ponazarjal vez Občine s Slivnico, nadaljeval pa s povsem enakim naštevanjem vsega, kar se je v letu zmaterializiralo pod pokroviteljstvom Občine, kot smo ga bili deležni na zadnjih nekaj njegovih nastopih, le da precej daljšim, torej vse asfaltne projekte, izgradnja čistilne naprave in kanalizacijskega sistema, podjetniški inkubator, projekt Boiregija, obnova Zg. trga, ponesrečen občinski Informator itn. Kot se za svečano akademijo spodobi, je šlo za povsem nekritično in enostransko obravnavanje »Tislovih uspehov«. Pihalni kvartet Krescendo je razbil dolgočasje in nas pripravil na prihod Roberta Polnarja in

podelitve občinskih priznanj. Po Polnarjevih besedah so tokrat z manjšim številom priznanj povečali njihov pomen, kar razpira perspektivo ljubiteljske kulture – v politiki, ki ni sama sebi namen. V nagovoru je bil zanj značilno izrazno bogat in tudi pomensko jednat. Priznanja je podelil skupaj z županom, in sicer pisna priznanja s knjižno nagrado Leonu Lahu, Anji Tanšek, Mihaeli Pušnik, Alji Polšak, Kaji Romih, Patriciji Palčnik in Mariji Praznik. Najvišji priznanji sta prejela Ivo Brodej za neprecenljiv prispevek k razvoju ljubiteljske likovne dejavnosti in PGD Slivnica pri Celju, ki letos praznuje 80-letnico prostovoljne dejavnosti. Sledil je ponoven nastop Kresnic ob spremljavi Mojce Krajnc na klavirju. Nazadnje sta županovo priznanje prejela najaktivnejša sekcija

KD – MPZ Planina pri Sevnici z zborovodjo Matejem Romihom in ravnatelj OŠ Franja Malgaja Šentjur Marjan Gradišnik za svoj prispevek k šoli tako infrastrukturno kot pedagoško itn., pri čemer je morda glavno ravno posebno prijetno in ustvarjalno vzdušje na šoli.

Dve uri trajajoča prireditve se je nadaljevala z neformalnim druženjem ob golažu, vinu, z znanci in prijatelji ...

E. K.

Šentjurska valilnica podjetnikov še ni ogreta

Čeprav so od otvoritve minili trije tedni, šentjurska enota rogaškega podjetniškega inkubatorja še ne funkcionira. V četrtek 8. oktobra je bila »živa« le informacijska pisarna, v kateri je ordiniral Jure Razočnik.

G. Razočnik, ste vi uslužbenec inkubatorja? Lahko izvem, kaj se pri vas dogaja?

Ne, ne, jaz samo pomagam. Inkubator še ne dela, mislim pa, da bo v 14 dneh vse urejeno in boste lahko dobili vse zelene podatke. Lahko le povem, da je kapaciteta inkubatorja popolnoma, vanj je vključenih 6 podjetnikov, kdo so in s čim se bodo ukvarjali, pa vam zaenkrat še ne morem povedati. Lahko pa že greste v nadstropje nad nami, kjer mladinski podjetniški oddelek, ki ga vodi Lara Žmaher, že deluje.

Nadstropje višje je bilo še bolj pusto – tudi informacijska pisarna je bila zaklenjena.

FK

»V svetu danes ni časa za sanjanje o starih dobrih časih«

24. septembra ob 19. uri je bila dvorana KD Šentjur nabito polna ob pričakovanju programa ob svečani akademiji, s katero so obeležili 19. obletnico poimenovanja mesta Šentjur. Ob prazniku šentjurske KS je navzoče nagovoril predsednik sveta KS F. Cveto Erjavec, podeljena so bila priznanja KS za leto 2009, od tega gre najvišje priznanje kipec Sv. Jurija na OŠ Franja Malgaja Šentjur. Gotovo je presežek umetniške ponudbe večera predstavljaj nastop odlične slovenske pevke Mance Izmajlove.

Pričelo se je s himno mesta Šentjur Ipavčeva Bodi zdrava, domovina, v izvedbi gostje Mance Izmajlove. F. Cveto Erjavec je v nagovoru naštel dogodke, ki so zaznamovali razvoj in napredek mesta, opozoril pa na potrebne a še ne realizirane projekte, kot sta vozna cesta mimo Šentjurja in težko pričakovan Kulturni center z glasbeno šolo. Ostalih projektov ne bomo ponavljali, ker smo o njih poročali tako sproti kot tudi povzete v preštevilnih županovih nagovorih ob različnih dogodkih te dni. Presenetljivo in vsaj deloma neumestno je bilo Erjavčevo opažanje, da je akcija tednika Šentjurčana, v kateri so izbirali najbolj urejen vrt v Šentjurju, pohvalna, ker je prispevala k izboljšanju splošne podobe mesta (»Zato si je marsikdo uredil vrt!«). Priznanja so bila podeljena zlati maturantki Kvirini Martini Zupanc za odlični uspeh, Leopoldu Škorjancu za dosežke na področju športa in telesne kulture, društvu Zg. trg za petletno aktivno delovanje.

Kot že rečeno, je bila najvišjega priznanja deležna OŠ Franja Malgaja za uspehe na področju izobraževanja in drugih področjih ustvarjanja. Vrhunec večera je bil gotovo presežni nastop izvajalke raznovrstnih zvrsti glasbe, tudi ljudskih in ponarodelih, pa filmske in jazz glasbe itn. Mance Izmajlove. S svojega albuma z naslovom Slovensko srce je zapela »Slovenskega naroda sin«, z albuma Slovanska duša, pri katerem je sodelovala z velikim

filmskim orkestrom v Moskvi, pa »Tam, kam hodi veter spat«, »Moj galeb« itn. Njeni nastopi so bili občuteni kot izjemno pristni in iskreni, vsakega je obogatila s kakšno zgodbo iz svojega življenja.

Predsednik komisije za nagrade Janez Čokl je obrazložil izbor podeljenih priznanj in nagrad, nas opomnil, da priznanje OŠ sovпада s 100. obletnico šolske zgradbe, ki je bila v času nastanka veličasten dogodek – Občina je bila brez denarja, pod vplivom germanskih pritiskov; šolo so bili pripravljene financirati pod pogojem, da bi pouk v njej potekal v nemščini, tako so jo dejansko zgradili šentjurski kmetje, material so razvažali s konjsko vprego, zastavljali so svoja premoženja itn., torej je Šentjur pred 100 leti predstavljal nekakšno protiutež ponemčenemu Celju. Šolo so obiskovali Blaž Kocen, Ipavci, Anton Martin Slomšek, Franjo Malgaj, Dušan Kveder ... Čokl je zaključil s kritiko današnjemu nespoštovanju tako slovenskega jezika kot našega kmečkega

porekla.

Ravnatelj Gradišnik se je naslovu našega članka primerno, ki je njegov citat, v nagovoru osredotočil bolj na sedanost. Šolo, kolektiv in starše otrok pa tudi učence je bolj kot ne čustveno vzneseno prehvalil, glede svojega prispevka pa skromno priznal, da moraš za tovrstne uspehe imeti »nekaj kozjanske krvi, trmo, sposobnost prilagajanja novim situacijam in ljubezen do otrok«. In še: »Čas je za spremembe in drzne poteze; otrokov popoldan je na meji virtualnega, živeti se je potrebno v njegovo dojetanje, slediti tehnološkemu razvoju, težko zdržljivemu tempu življenja ...« Poudaril je prioritetenost oblikovanja otrokove osebnosti, in sicer z lastnim zgledom, spoštovanjem, strokovnostjo, pri čemer je izrednega pomena, da so pedagogi in starši zavezniki ...

V avli KD je bila fotografska razstava z naslovom Šentjur nekoč in danes zbiratelja starin in starih fotografij Martina Čatra in pa Petra Žmaherja. Manca Izmajlova je zapela še svojo najljubšo pesem Benjamina Ipavca »In vendar enkrat še srce«, pa »Kje so tiste rožice« Gustava Ipavca, »Dan ljubezni«, »Don't cry for me Argentina« iz muzikla Evita ... Po koncu uradnega programa se je večina kmalu razbežala domov.

E. K.

KOMETIRAMO

Franc Kovač

Spremenimo občinski praznik!

Na pol prazna dvorana v Slivnici, mukotrpa slavnostna prireditve, praktična sočasnost s praznikom KS Šentjur mesto ter ne nazadnje tudi prepletanje občinskih in krajevnih priznanj so samo še eno opozorilo, da je občinski praznik, če hočemo, da bo res prazničen, potreben temeljite prenove. Kje začeti, se ve: pri županu in občinski upravi. Težava je v tem, da sta tako župan kot občinska vodstvena struktura očitno z obstoječim stanjem povsem zadovoljna. Kot prvo bi rekel, da bi morala biti slavnost na bistveno višji ravni, atraktivna za občane in hkrati v čast občinski ekipi in nagrajencem. Občinska uprava šteje okrog 40 solidno plačanih in večinoma visoko kvalificiranih uslužbencev in bi že zdavnaj morala imeti ekipo, ki bi bila v stanju brezhibno skreirati sleherni tovrstni dogodek. Lahko si občasno privoščiti tudi gostujočega režiserja, toda mora imeti vse čvrsto v svojih rokah in biti odgovorna za uspeh praznika. Dosedanja praksa prepuščanje občinskega praznovanja krajevnim skupnostim se zdi prej znamenje uradniške lagodnosti kot resničnih prizadevanj za brezhibno izvedbo. Mislim, da bi bilo prav, da bi bil občinski praznik praviloma vedno v centru občine in le v posebnih primerih tudi kje zunaj »na deželi«. Sploh pa ni nujno, da je tam, kjer se tisto leto »po izjemnih naporih« na novem koščku asfalta ali ob kakšni drugi »pridobitvi« radi slikajo zaslužni občinski možje.

Druga težava je sočasnost šentjurskega krajevnega in občinskega praznika. Problem ni le prenasičenost s prireditvami, temveč tudi dejstvo, da je mestni praznik v celoti zasenčil občinskega tako po kakovosti izvedbe kot po udeležbi. Le še po inflaciji priznanj sta si podobna.

Tretja težava so priznanja. Letos je, hvala bogu, vsaj ustrezno komisijo Občinskega sveta srečala pamet in je krepko znižala število odlikovancev, toda sta vskočila KS Šentjur mesto in župan s svojimi priznanji in smo spet pri inflaciji. Nismo še tako daleč, kot je bilo leta 1985, ko jih je bilo podeljenih kar 19, toda tudi 2 občinski, 4 krajevna in dve županovi so za naše okolje preveč in pomenijo razvrednotenje tako občinskih kot krajevnih priznanj.

Naslednji problem je sama izbira nagrajencev. Ko človek pogleda seznam dosedanjih prejemnikov različnih plaket, nagrad itd., se mora kar široko nasmehnuti. Delila so se in se še delijo milo rečeno na lepe oči. Vse kaže, kot da je Komisija za volitve in imenovanja poštni nabiralnik, ki praviloma le potrdi tisto, kar prileti s terena. Kjer predlogi nastajajo, kot pač nastajajo. Tako se je na primer letos zgodilo, da je OŠ F. Malgaja dobila kar tri priznanja, čeprav, roko na srce, ali je v resnici naredila za našo skupnost več kot to, za kar je zadolžena in plačana?

Menim, da je potrebno narediti nove kriterije, jih poostriiti, število priznanj – še bolje bi bilo, če bi to bile tudi nagrade – pa odločno zmanjšati. O nagrajencih naj bi vsekakor odločal Občinski svet in ne le neka več ali manj anonimna in prevečkrat pristransko zlobirana strankarska komisija.

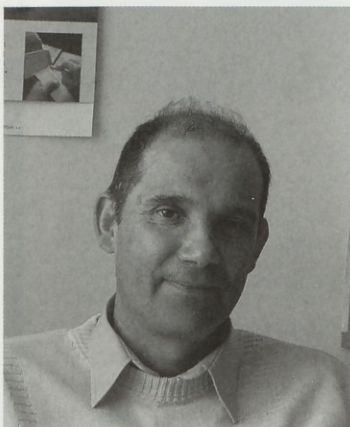
Prav je, da imamo občinski praznik, da se ozremo na skupne dosežke, ni pa nobene potrebe, da župan z različnimi številkami vedno tako zasuje avditorij, da nazadnje še sam ne ve, kaj je imel namen povedati. Na mestu sta tudi pozornost in zahvalnost do soobčanov, ki so naredili za skupnost več, »kot veleva jim stan«, toda dajmo, poskusimo to narediti preudarno in na spoštljivi ravni.

Čistilna naprava še ne dela

Tri tedne po slovesni otvoritvi je šentjurska centralna čistilna naprava (CČN) še vedno »nedolžna«. V četrtek 8. oktobra so se po njej »sprehajali« le dva inšpektorja in Bumov električar.

Direktor JKP Igor Gorjup, ali CČN že dela?

Ne, CČN še ne dela in JKP je še ni prevzel. Zanj je v času enoletnega poskusnega obratovanja odgovoren izvajalec Hidroinženiring, naša naloga je za sedaj le, da poskrbimo za njeno tehnično brezhibnost, reklamacije itd. Te dni je bil dograjen 300-kubični zadrževalnik pri Jerneju in zato bi

v kratkem lahko začela poskusno obratovati.

Je normalno, da na CČN ni nikogar od odgovornih?

Ni normalno, če je odprta. CČN bo sicer krmiljena avtomatsko in navzočnost človeka ne bo potrebna.

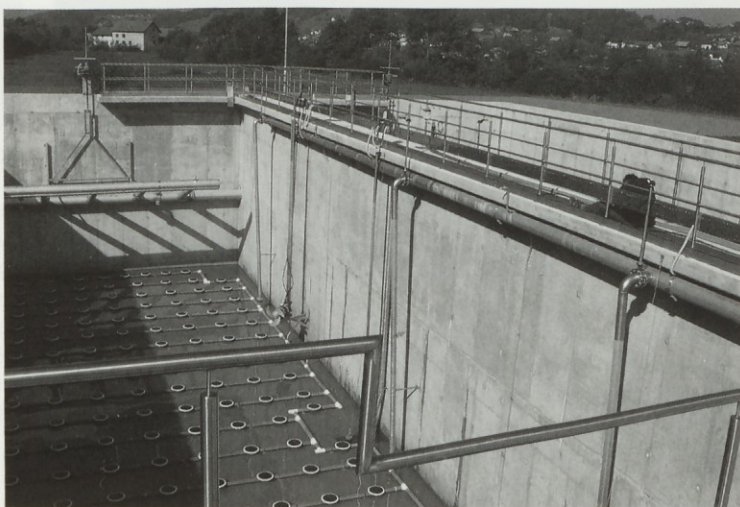
Kaj bo CČN pomenila za žepe občanov?

Nesporno bo cena odvajanja komunalnih odpadkov za občane vsaj za 100% višja, kot je sedanja, pa je še vprašanje, če bo dovolj. Toda vedeti moramo, da gre za višjo raven varstva okolja in da to pač stane več.

Potem pridejo dodatno še stroški za nabavo malih ČN za gospodinjstva, ki ne bodo priključena na CČN?

Seveda, in zraven še stroški energije, vzdrževanja, odvažanja mulja ... Kar nekaj časa bo trajalo, da se bomo na vse skupaj navadili.

FK

ASFALTNA BAZA ŠE OBRATUJE

Civo jo je že pokopal?

Asfaltna baza je še vedno aktualna. Celjski Inšpektorat RS za okolje je 4. septembra odredil izklop električne energije, toda si je kasneje očitno premislil in električarje menda ustavil. Direktor AB Gregor Kovač je to odločbo dobil 23. septembra, v roku 10 dni po prevzemu odločbe se še vedno ni nič zgodilo. Prepričan je, da je inšpektorjeva odločitev, ki temelji na pravno sporni odločbi iz leta 2007, nezakonita. Sicer pa je uporabil tudi vsa druga pravna sredstva (predlog za zadržanje izvršbe, pritožbo in tožbo na Upravno sodišče), toda se zaveda, da le-ta ne zadržijo odločbe inšpektorja. Zakaj je inšpektor dejansko ustavil postopek, ne ve, domneva pa, da zato, ker je spoznal, da njegova odločba nima zakonske osnove.

Toda kaj, če jutri pridejo električarji s pooblastilom, čeprav po vašem prepričanju nezakonitim?

Sicer sem prepričan, da ne bodo prišli, toda odklop elektrike bi brez dvoma pomenil konec obratovanja, vsi zaposleni bi se takoj znašli na zavodu za zaposlovanje, AB pa bi šla v stečaj. Imamo okrog 1,5 milijona € dolgov pri bankah, banke pa ne poznajo milosti. Preostala bi nam le še odškodninska tožba države.

Selitev v šentjursko industrijsko cono ne pride v poštev?

Realno je izključena. Gre za velike denarje, ki jih naše podjetje nima, drugih investitorjev pa tudi ni na vidiku. Poleg tega mislim, da s tem problem ne bi bil rešen: še vedno bi bili trn v peti konkurenci, ki bi angažirala druge sode in tudi drugo civilno iniciativo.

Boste morda začeli postopek za spremembo znamenitega 47. člena občinskega PUP, na katerem se je AB spotaknila ob Glijji jami?

Tudi ta varianta ni uporabna zaradi časovne nesprejemljivosti. Poleg tega po besedah direktorice Zavoda za varstvo narave iz Celja nikoli ne bodo dali svojega soglasja pod prav nobenim pogojem, pa čeprav imamo študijo Inštituta za okolje in prostor, v kateri je nesporno ugotovljeno, da AB Glijje jame sploh ne ogroža.

Ali to pomeni, da vaša najtrša nasprotnica Mihaela Kotnik upravičeno slavi? Vam je znano, da je njen Civo na svojem pikniku na Planinščah AB simbolno že pokopal?

O tem pokopu sem nekaj slišal. To kaže samo, da ne gre za pravo civilno iniciativo (mimogrede, njihovo društvo ni nikjer registrirano), ampak bolj za neko sektaško društvo, ki očitno izvaja neke čudne obrede. Mihaela Kotnik veliko govori, toda vse kar tako na pamet. Do sedaj nima v rokah niti enega samega podatka, ki bi dokazoval, da delovanje AB res ogroža zdravje ljudi, uničuje kmetije itd. Je že res, da je AB lahko tudi moteča, toda v dovoljenih mejah in nič bolj, kot so moteči traktorji ali kamioni, pa nikomur ne pade na pamet, da bi jih ukinjal.

Ste še vedno prepričani, da vojno proti AB vodi asfaltni lobi, tokrat

menda tudi s pomočjo državne politike? Kaj pravijo naši občinarji?

O ozadju te vojne je dovolj posrednih dokazov, pravzaprav vsak dan več, toda tu se ne da nič narediti. Občina Šentjur neposredno z aktualnimi postopki nima nič, verjamem pa, da je zainteresirana za proizvodnjo in delovna mesta, ki jih naša družba omogoča.

Je sicer AB zanimiv poslovni izziv?

Vsekakor. Smo konkurenčni, letos pa smo kljub hudi gospodarski in finančni krizi celo za 10% povečali obseg proizvodnje.

Kaj se dogaja z AB in ali jo je Civo (Društvo za varstvo okolja Planinska vas) res simbolno že pokopal, smo vprašali tudi gospo Mihaelo Kotnik. Gospa Kotnik, ki je do ŠN zelo redkobesedna (pravzaprav s ŠN skoraj ne komunicira, ker da smo pristranski), je na kratko zapisala samo, da je Civo v nedeljo 3. oktobra res imel kosanjev piknik na Planinščah, da pa njihovo druženje ni bilo namenjeno asfaltni bazi.

Kaj se je dogajalo na idilični planoti nad Planinsko vasjo, bo ostala skrivnost, toda na prizorišču dogajanja smo res našli kup gnoja, lepo »okrancljanega« z

zelenimi vejami, na njem pa plastenko s šopkom poljskega cvetja, kar bi lahko spominjalo tudi na simbolno gomilo asfaltne baze.

FK

ODPRTJE DVEH NOVIH ODSEKOV CEST

Župnik Šramel: Nova cesta terjala življenje mačke

26. septembra popoldne smo bili pri farmi Meje Šentjur priča odprtju 750 m dolgega odseka lokalne ceste Križ - Vezovje, malo kasneje še 800 m ceste Turno - Voglajna. Ob priložnosti je malemu številu prisotnih govoril predsednik KS Sliwnica Vlado Artnak, podžupan občine Šentjur Jože Artnak in župan Štefan Tisel. Pogram je povezovala Anita Koleča.

Vrednost modernizacije lokalne ceste Križ - Vezovje znaša 115.000 evrov, Voglajna - Turno pa 160.000 evrov. Oba projekta je financirala Občina Šentjur, izvedlo pa cestno podjetje Nivo Celje in podjetje CMC, d.d., nadzor je opravila družba Paritet d.o.o. Po županovih besedah so ceste še vedno glavni adut, po katerem hrepenijo občani in občanke. Ti dve

je ob odprtju blagoslovil župnik Marko Šramel, ki je med drugim povedal, da sta bili potrebni blagoslova bolj pred modernizacijo kakor zdaj, in opozoril, da gre tudi za nevarno pridobitev, ki je zaradi prehitre vožnje že terjala življenje mimoidoče mačke. Trak so simbolično prerezali vsi eminentni prisotni, prvo vožnjo je opravil na kolesu član športnega društva Gorica. Po kratkem prigrizku in nastopu Štefanskih fantov, ki so zapeli Od kod si potnik ti doma, smo se preselili v KD na slavnostno sejo ...

E. K.

»Razmišljam o županski kandidaturi«

Marko Diaci, 38-letni magister ekonomije, je v šentjurski politiki že več kot desetletje. Prehobil je pot od študentskega funkcionarja, poslanca DZ, do svetovalca v gospodarstvu. Vrhunec je dosegel leta 2000, ko je bil presenetljivo na listi Stranke mladih Slovenije izvoljen v parlament. Štiri leta kasneje je njegova stranka izpadla iz DZ in se od takrat ni pobrala. Diaci je na vrhuncu politične moči leta 2002 že kandidiral za šentjurskega župana in zbral 12,2 odstotka glasov. »Morda sem bil pri 31. letih res še premlad za župana, zdaj sem zagotovo v najboljših letih. Razmišljam o kandidaturi s podporo občank in občanov, mnogi me namreč nagovarjajo, vendar dokončnega odgovora še ne morem dati,« pravi Diaci, ki je spreten in študiozen, ki so mu enačbe in poštevanke na političnih tehtnicah kristalno jasne. Prizna, da je prerasel okvire svoje stranke, zato bo očitno pred naslednjimi volitvami skupaj z občinskim svetnikom in svojim 'naravnim zaveznikom' Robertom Polnarjem (LDS) stavil na ljudsko podporo in se z neodvisno listo po robu postavil županu Tislu, ki je, nasprotno, zapustil nestrankarske vrste in se oblekel v barve SDS. Boj za 'neodvisno' šentjursko sredino bo očitno oster. Diaciju sicer nasprotniki mladosti ne morejo več očitati, mnoge pa motita njegov kritičen pristop in brezkompromisnost. Veliko pripomb ima Diaci predvsem na delo vodstva šentjurske občine. »Vsak Šentjurčan je na račun Občine zadolžen za 230 evrov,« je med drugim izračunal ...

Če bi bili aktualni župan, kaj bi izpostavili v govoru na nedavni osrednji proslavi ob občinskem prazniku? Na kaj je občina lahko ponosna, s čim se je realno za pohvaliti?

Udeležil sem se proslave. Moram reči, da smo bili že kar tradicionalno priča županovi samohvali, ki je v večini primerov brez realnih osnov. Občinska oblast je resnično lahko ponosna morda na izgradnjo osrednje čistilne naprave, gre za korektno izveden projekt, ki pa je bil večinoma financiran iz evropskih sredstev. Obremenitev šentjurskega proračuna je bila v primeru čistilne naprave razmeroma nizka. Nedvomno je pozitivno, da smo poskrbeli za ekološki napredek, je pa res, da so čistilne naprave prioriteta v vseh občinah, pri tem naša ni nobena izjema. Sicer pa razlogov za pretirano zadovoljstvo ni, saj občina tone finančno globlje in globlje. To je v svoje govoru na proslavi namignil tudi župan Tisel, ki je pozval občane k sofinanciranju nekaterih projektov. To se mi zdi ob dejstvu, da smo Slovenci že tako ali tako obdavčeni skoraj najbolj v Evropi, najmanj nezaslišano, kaže pa na to, da je občinska blagajna očitno prazna. Tudi če pogledamo večino projektov, ugotovimo, da je občina povsod le sofinancer, veliko breme pade neposredno na krajevne skupnosti in prebivalstvo.

Tislova ekipa je na oblasti sedem let, kako ocenjujete celoten mandat? Volivci z veliko podporo županu vendarle priznavajo tudi dobre poteze. Nedvomno je Šentjur v zadnjih letih vidno napredoval. Tisel je imel po svoje srečo, da je zajahal valove gospodarske rasti, prišlo je tudi do spremembe sistema financiranja občin. Vsi večji projekti so bili financirani s pomočjo zadolževanja, zaradi česar nas bo po mojem mnenju v prihodnosti še bolela glava. Govorim o tem, da se bo večina kreditov začela odplačevati šele po koncu zdajšnjega mandata. Tega volivci seveda ne vidijo, bodo pa spregledali, ko kar naenkrat zaradi velikih dolgov, ki jih bomo po mojih izračunih odplačevali vse do leta 2024, ne bo več mogoče financirati

novih projektov.

Je Tisel boljši župan od predhodnika Malovrha?

Težko ju je primerjati, ker so bile razmere v Malovrhovem obdobju drugačne, kot so sedaj v Tislovem, nenazadnje je veliko projektov bilo izvedenih s pomočjo evropskega denarja. Investicije so pod Tislom res večje, toda vprašanje je, če so tudi dovolj učinkovite. Kaže primerjati tudi Malovrha in Tisla kot poslanca. Prvi je, tudi ob moji pomoči v poslanskem mandatu 2000-2004, v Šentjur pripeljal veliko sredstev, koliko bo pri tem uspešen Tisel, bomo šele videli, glede na njegovo pasivnost v parlamentu pa močno dvomim, da bomo imeli veliko od tega, da naš človek greje poslanski stolček v Ljubljani.

Katere so generalno gledano največje napake Tislove vladavine?

Rekel bi, da smo se razvijali tako kot vsaka povprečna slovenska občina, s tem, da smo zdaj kritično zadolženi. Imam zadnje podatke iz Ministrstva za finance, iz katerih je razvidno, da je naša občina dolgoročno zadolžena za 4,3 milijone evrov. To je praktično tretjina realnega operativnega proračuna. Če naredimo izračun, to pomeni, da je vsako gospodinjstvo v občini Šentjur zadolženo za približno 731 evrov oziroma vsak prebivalec – polnoleten ali nepolnoleten – pa 230 evrov. Smo na 9. mestu od 210 občin po zadolženosti, ne pa po razvitosti. Predvsem mlajša populacija, ki bo to najdlje plačevala, se mora vprašati, ali smo na to lahko ponosni.

Toda občinska uprava na čelu z direktorjem Palčnikom zatrjuje, da občina ni zadolžena nad zgornjo zakonsko mejo in da je sposobna sama servisirati kredite. Nenazadnje so mnoge občine po Sloveniji še bolj zadolžene od šentjurske.

Direktor Palčnik vedno pozabi povedati, da se bo velik del kreditov začel odplačevati šele z 31. decembrom 2010. Občinska uprava predstavlja manjše vsote, kot sem

jih sam pridobil od finančnega ministrstva. Uradno občinski svetniki vemo samo to, da se bo konec leta 2010 začel odplačevati kredit v višini 1,4 milijona evrov, ministrstvo je 30. junija zapisalo, da bomo tedaj morali servisirati 4,3 milijone evrov dolga. Že ti podatki niso usklajeni. Predvidevam, da je razlika med podatki nastala zaradi kratkoročnega kredita, ki so ga prelivali, na kar sem opozoril ob zaključnem računu. O najetu tega kredita po mojih informacijah niso obvestili ministrstva za finance.

Drug problem je t.i. predobremenjenost proračuna, se pravi, da za projekte, ki smo jih izvedli lani, plačujemo letos. Tega je bilo na začetku leta za preko 4 milijone evrov. Res je, da je trend zadolževanja občin v Sloveniji izjemno prisoten, vendar zaradi tega nastajajo težave v celi državi, tudi zato nas je recesija bolj oplazila kot nekatere druge države. Investicije niso problematične, dokler dajejo dodano vrednost. Bojim se, da so tudi v naši občini problem investicije, ki v prihodnosti ne bodo vračale vloženi sredstev, poleg tega so mnogi šentjurski projekti predimenzionirani, vsaj glede na vložena sredstva.

Tukaj gre verjetno tudi za investicije, o katerih sta s Polnarjem kritično razpravljala na sejah OS. Neznanke okoli Ipavčeve 17 se vlečejo že lep čas. Zdi se, da je zgodba končana, da je občinska uprava vsaj zaenkrat uspela očitke nevtralizirati ...

Res je, v zadnjih mesecih se ni zgodilo nič. V prvi fazi je bilo ugotovljenih kopico kršitev, sledili so konflikti med Eriko Kosi in nadzorniki, potem pa so oblastniki vse skupaj spretno pometli pod preprogo. Nadzorni odbor je očitno izgubil voljo, čeprav so njihove ugotovitve, o očitnem izogibanju javnim naročilom in umetnem razbitju projekta na več delov, vredne obiska marsikakšnega državnega organa. Nimamo pa podatkov, da bi župan oziroma drugi odgovorni prejeli kakšno kazen s strani državne revizijske komisije ali računskega sodišča. Dejstvo je, da je bil projekt razbit na več pogodb, predvidevam da zato, ker so se skušali izogniti zakonu o javnem naročanju. Močno dvomim, da so to storili zaradi fleksibilnosti pri razpisih, kot trdijo.

Nazadnje sta s Polnarjem izpostavila po vajinem mnenju sporno gradnjo odbojarskega igrišča pri OŠ Hruševac. Odbojarsko igrišče je samo zaključna karikatura vseh netransparentnih občinskih poslov; spomnimo se samo prodaje zemljišč Lidlu, Hoferju in Mercatorju, gradnje blokov Livada, manipulacij s komunalnim prispevkom, Ipavčeve 17 ... Odbojarsko igrišče je farsa. Župan se je na novinarski konferenci pohvalil, da je investicija končana, skupna vrednost pa da je nekaj več kot 113 tisoč evrov. V oči najprej zbode, da je bila z

izvajalcem (podjetjem GIC Gradnje) spet sklenjena pogodba v višini približno 90 tisoč evrov, kar pomeni, da so se po stari praksi z Ipavčeve 17 izognili javnemu naročilu. Ostali stroški do 113 tisoč evrov so nastali verjetno z nekaterimi dodatnimi posegi, vendar pomislite, za eno mivkasto površino, na kateri sta označeni dve igrišči, je šlo 113 tisoč evrov! To je 10 avtomobilov nižjega srednjega razreda ali dve dvosobni stanovanji v Šentjurju, da ne govorimo, koliko je to povprečnih šentjurskih plač. Mislim, da primerjava

»Glede na to, da je do volitev še eno leto, razmišljam o županski kandidaturi, vendar pritrdilnega odgovora še ne morem dati. Prepričan sem, da bi se lahko pojavil kot zelo resna alternativa obstoječe oblasti.«

pove vse, zagotovo smo preplačali to igrišče. Občinski svet je sprejel sklep, da se opravi cenitev investicije. Vsakomur, ki ima vsaj malo soli v glavi, je jasno, da gre za čuden projekt, ali pa se investicije v Šentjurju izvajajo popolnoma neučinkovito in neracionalno.

Kritični ste tudi do dela občinske uprave. Kakšna je vloga direktorja Palčnika? Kdo v resnici vodi občino?

Dejstvo je, da se je od leta 2002 OU zelo razširila. Pozitivna je bila zagotovo ustanovitev Razvojnega agencije Kozjansko, ki je veliko naredila predvsem pod vodstvom Zlate Ploštajner, zdaj se, kot vidim, bolj ukvarja z izdajanjem občinskega Informatorja in pomaga pri gradnji kulta župana Tisla. To je velika napaka in popolnoma skregano s poslanstvom RAK-a. Občinska uprava je na nek način ujetnica preštevilnih nepoklicnih funkcionarjev, od župana, podžupanov, pooblaščenec ... Praktično pet funkcionarjev je, kot nekakšni popoldanski obrtniki, tu in tam prisotnih na občini. Učinkovitost je izjemno majhna, večino energije ti funkcionarji vložijo v krepitev svojih pozicij, ne pa v razvoj. Imamo inflacijo funkcij z namenom zagotovitve

večine v OS, preko katerega lahko potrdiš praktično vsako neumnost, ki ni zakonsko omejena. V takšnih razmerah je nemogoče, da bi direktor občinske uprave svoje delo opravljal kot strokovnjak, ekonomist. To je čisti idiotizem. Palčnik je še kako odvisen od političnih silnic v občini. Tako je povsod. Nedvomno spremlja, če ne celo išče politično podporo. Gre za krmarjenje v kalnem, za katerega velja star pregovor: Veliko babic, kilavo dete. Imam informacije iz OU, da zaposleni s Palčnikovim načinom vodenja niso zadovoljni. Če bi se postavil izključno v vlogo strokovnjaka-menedžerja, nikakor ne bi mogel zagovarjati potez, ki jih dela sam ali jih je prisiljen vleči. Tipičen primer je proračun za leto 2009, za katerega se že z aviona vidi, da ni realen. Že ko so ga pripravljali, so vedeli, da niti pod razno ne more biti realiziran. Kmalu bomo zaradi zmanjšanja proračunskih prihodkov doživeli nov rebalans in takrat bomo v Šentjurju ugotovili, da smo nekako v recesiji. Palčnik bi moral kot strokovnjak jasno povedati, kaj nas čaka, ne pa da igra vlogo usklajevalca političnih interesov in tako na kocko postavlja poslovanje občine. Poleg Tisla bo Palčnik ob koncu tega mandata glavni odgovorni, da bo finančno stanje naše občine nezavidljivo. Takšno in drugačno zapuščino po tem mandatu gre pripisati trikotniku Tisel-Palčnik-Kosi. Naslednje obdobje bo stabilizacija občinskega proračuna, bodoči župan bo potreboval veliko inovativnosti, če bo želel kaj narediti.

Kakšna je vaša ocena dela Erike Kosi, ki je bila kot zdaj že nekdanja vodja investicij udeležena pri po vašem mnenju spornih projektih? Nenazadnje sta jo Tisel in Palčnik razrešila z mesta vodje strokovne službe.

Zgodba Erike Kosi je dvorezna. Po eni strani je vsaj navidez nespretna poteza, v resnici pa je njena vloga še kako domišljena. Nenazadnje je Kosijeva javna uslužbenka, zato sem že večkrat zahteval pojasnilo, zakaj je bila umaknjena s funkcije in to kljub vsem pohvalam glede njene učinkovitosti. Mislim, da so jo postavili v vlogo žrtvenega jagnjeta pri zadevah, ki niti približno niso čiste. Izkoristili so njeno slabo komunikacijo in jo prepričali, da je bolje, da se umakne. Vendar se je to zgodilo zgolj formalno, v resnici Kosijeva še vedno stoji za občinskimi investicijami z enako plačo kot prej. Gre za farso, ki bi ji bilo potrebno priti do dna. Vendarle pa Kosijeva ne more biti kriva za morebitne napake in kršitve, saj sta nad njo direktor Palčnik in župan Tisel kot zakoniti zastopnik občine.

Skupaj s Polnarjem sta edina prava opozicija. Ste imeli kdaj na mizi konkretno Tislovo ponudbo za koalicio oziroma sodelovanje? Če, zakaj ste jo zavrnili?

S Tislom imava popolnoma diametralno

mnenje o delovanju v javnih zadevah in o upravljanju občine. Zato, predvidevam, se ceniva tudi kot politična nasprotnika. Tisel je pred tremi leti dal javno ponudbo vsem strankam za sodelovanje, saj ni imel podpore v OS. Tudi na naslov SMS je priromalo njegovo pismo, odgovoril sem in mu zastavil nekaj vprašanj, kako si vse skupaj predstavlja. Do danes ni bilo odgovora.

Kako je potem mogoče, da ima Tisel tako visoko podporo, če je res vse tako narobe? Zakaj ga imajo ljudje radi?

Tisel do potankosti obvlada politični marketing in se realno ukvarja samo s tem, kako se bo prikupil volivcem. V resne občinske probleme se sploh ne spušča, bolj pozira naokrog po občini. Ljubše kot predstavljanje proračuna mu je branje berila po šentjurskih cerkvah. Ljudem očitno to ustreza. Trend v politiki je, tudi drugod po Sloveniji, da bolj kot strokovnjaki z realnimi rešitvami prevladujejo populisti. Sam prisegam na kombinacijo obojega. Že res, da je potrebno iti med ljudi in jim tako pokazati, da si jim blizu, toda v prvi vrsti jim moraš ponuditi vsebino, rešitve problemov in vizijo. Tisel je tukaj popolnoma skrenil. Prepričan sem, da če tako pomembne funkcije, kot so župan, poslanec in zdravnik, opravljaš nepoklicno, niti teoretično ne moreš svojih poklicev opravljati dobro. V to sem trdno prepričan in Tisel bi moral biti toliko samokritičen in priznati, da je to nemogoče, da je samo kreatura na funkcijah. Je pa res, da se na račun njegovega uspeha »šlepajo« številni šentjurski politični priskledniki. Znan slovenski politik je dejal, da je oblast luč, na katero se lepi mrčes. Štefan Tisel je praktičen primer tega izreka.

Glede na ostre kritike je najbrž logično, da je vaš cilj zrušiti Tisla. Bo Marko Diaci jeseni 2010 županski kandidat?

Glede na to, da je do volitev še eno leto, razmišljam o kandidaturi, vendar pritrdilnega odgovora še ne morem dati. Prepričan sem, da bi se lahko pojavil kot zelo resna alternativa obstoječe oblasti. Ker pa sem predvsem realna oseba, se zavedam, kaj takšna odločitev prinaša, še posebej v šentjurski situaciji. Ne, nikakor ne izključujem, da se bom odločil za kandidacijo. Veliko ljudi me nagovarja, moram še razmisliti sam pri sebi.

Slišati je, da z občinskim svetnikom Robertom Polnarjem organizirate neodvisno listo podpornikov.

V politiki sem že zelo dolgo in moram reči, da sem spoznal, da so stranke samo ograde, v katerih je težko delovati, še posebej na lokalni ravni. Ne glede na to, da sva s Polnarjem v različnih strankah, imava na probleme naše občine in vizijo njene rešitve enake poglede. Sva naravna zaveznika, sem pa prepričan, da je tako v občinskem svetu kot v občinski upravi še kar nekaj ljudi, ki dobro vedo, da zdajšnja

pot ni dobra in da imava prav. Mislim, da je čas, da se v Šentjurju pogleda čez strankarske planke. Naši občinski odbori so bolj ali manj sprivatizirane družine ozkih krogov, ki vidijo le osebne koristi. Neodvisna lista bi dala novega zagona, novo energijo. Poskusili bi nekaj spremeniti, volivcem ponuditi odprto igro z jasnimi cilji. Verjamem, da ljudje ne bodo ocenjevali samo embalaže, ampak predvsem vsebino Tislovega obdobja. Seveda bi bilo zaenkrat še prehitro špekulirati o neodvisni listi, bomo videli, kaj bodo prinesli prihodnji meseci.

»Naša občina je dolgoročno zadolžena za 4,3 milijona evrov. To je praktično tretjina realnega operativnega proračuna. Če naredimo izračun, to pomeni, da je vsako gospodinjstvo v občini Šentjur zadolženo za približno 731 evrov oziroma vsak prebivalec – polnoleten ali nepolnoleten – pa za 230 evrov. Smo na 9. mestu od 210 občin po zadolženosti, ne pa po razvitosti.«

Vendarle pa ste predsednik stranke SMS, ki je na nacionalnem nivoju marginalna, v OS pa imate tri svetnike. Dejstvo je, da SMS na lokalnem nivoju ni samo Marko Diaci. Neodvisna lista ne bi pomenila konca stranke. Res pa je, da gre za stranko, ki je potonila na slovenski sceni in sem jo na nek način že prerasel, na to kažejo tudi moji rezultati na vseh zadnjih volitvah.

Je pa dejstvo, da ste že od nekdaj vroče ime na "politični tržnici". Podžupan Korže je javno dejal, da boste prestopili v Zares?

To so podžupanove provokacije. Zanj sem pa sam slišal, da gre v Desus, kjer mu dobro kaže ... Šalo na stran, s temi provokativnimi izjavami kaže samo svojo nekredibilnost, zato tega niti ni potrebno komentirati. Nič ni na tem, da bi se včlanil v Zares, nasprotno, sit sem razno raznih

strankarskih preigravanj. Mislim, da je nastopil trend združevanja ljudi, tudi iz različnih političnih opcij.

Ne glede na »blagovno znamko«, kaj lahko ponudite drugačnega, boljšega? Na čem mora temeljiti vizija šentjurske občine?

V vsakem primeru resno delo, bil bi profesionalni župan, vseskozi dosegljiv in ne le popoldanski s.p. na Občini. Za podrobna programska izhodišča pa je še prezgodaj. Dejstvo je, da je potrebno vizionarstvo, ne pa delo od mandata do mandata. Zagotovo naša občina zaostaja v podpori gospodarstvu, ki je, bodimo realni, edini pravi pospeševalec razvoja. Tukaj lahko dodamo potrebni impulz že samo pri pripravi prostora za potencialne investitorje. Na tem področju resnega premika ni bilo in tudi večjih vlagateljev, kljub konjunkturi, nismo uspeli privabiti. Veliko se stavi na navezovalno cesto, za katero pa je vprašanje, kdaj bo realizirana. Preteklo obdobje je bilo namreč obdobje zapravljenih priložnosti. Bolj bi bilo potrebno prisluhniti vlagateljem, vem, da je obstajal interes. Drugi mehanizem, s katerim je mogoče več narediti, je komunalni prispevek. Z njim lahko privabimo investitorje, saj imamo enega najvišjih komunalnih prispevkov v Sloveniji. Žal ta zadeva avtomatsko odganja tudi investitorje. Že pred leti sem govoril, da bi morali ustvariti pogoje za večji logistični center, ki bi imel zaradi naše dobre geografske lege velik potencial. Iz tega ni bilo nič, investitor se je raje odločil za Hoče. Šentjur mora do leta 2020 postati ena razvitejših slovenskih občin, z obvoznico, za katero mislim, da bi se dalo s pametnim in poštenim pristopom dogovoriti s krajanji. Ob obvoznici vidim nekaj industrijskih con, v središču mesta pa nov moderen kulturni center.

Lokalno politične intervjuvance na kratko povprašamo tudi o dogodkih na državni ravni. Kako gledate na gospodarsko krizo v Sloveniji, bi se Janša lažje spopadal z recesijo kot Pahor?

Prezgodaj je še primerjati mandatarstvo Janše in Pahorja. Imata nedvomno različne pristope pri vodenju vlade. Tudi delovanje v času konjunktura, v kateri je bil mandatar Janša, je težko primerljivo z obdobjem recesije, v katerega je padel Pahor. Mislim pa, da bo potrebno pokazati več odločnosti in konkretnih ukrepov za izhod ali pa vsaj omilitev krize. Sama ne more krize rešiti ne Pahorjeva ne Janševa vlada.

Dejstvo je, da smo majhna odprta ekonomija, posledično so stroški na enoto večji kot v večjih državah, hkrati pa nas je vseh skupaj za malce večjo krajevno skupnost v Parizu. In posledično smo zato toliko bolj občutljivi na trende evropskega in svetovnega gospodarskega dogajanja.

L.H.

Delovni čas:
vsak delavnik od 8h do 18h
vsako soboto od 8h do 13h

G & K AVTO, SERVIS IN
PRODAJA VOZIL, D.O.O.

Cesta kozjanskega odreda 18
3230 Šentjur

www.gkavto.si
gkavto@gmail.com

Tel.: 03/ 749 03 40; Fax.:03/ 749 03 41

HITRI SERVIS, ODKUP IN PRODAJA VOZIL

**VELIKA IZBIRA LITIH
PLATIŠČ**

- Na zalogi gume:
- Continental
 - Michelin
 - Pirelli
 - Bridgestone
 - Uniroyal
 - Barum
 - Kleber
 - Sava
 - Nokian
 - Sportiva
 - Kormoran
 - Star performer

Tracmax od 35€
205/55/16 od 49€
185/65/15 od 42€

ZELO UGODNO

VELIKA IZBIRA ZIMSKIH GUM!

ALPOS Pohištvo, d.o.o.
Cesta Leona Dobrotinška 2
3230 Šentjur, Slovenija
T: 03 7463 290 - Prodaja
T: 03 7463 121 - Ind. prodajalna
E: pohistvo@alpos.si
W: pohistvo.alpos.si

alpos

**INDUSTRIJSKA
PRODAJALNA**

**PESEM
TISOČERIH
ZVONOV**

glasbena maša

sobota, 24. oktober 2009, ob 18.30 uri

župnijska cerkev Sv. Jurija Šentjur

Povabljeni,
da skupaj z
nami prisluhnete
zvonovom, ki
odzvanjajo v globini
vašeg srca in najprímaši
zazvenijo v skupnem
praznovanju.

www.pesemtisocerihzvonov.si

Krajanji Tratne stopili skupaj

28. 8. 2009 je bil za krajanje s Tratne pri Grobelnem prav poseben dan, saj so končno lahko nazdravili odprtju ceste, na katero so tako dolgo čakali. Svečane otvoritve 400-metrške trase so se udeležili župan občine Šentjur mag. Štefan Tisel ter predstavniki Krajevne skupnosti Grobelno. Vsi ti so pomembno prispevali k izgradnji ceste in podprli prizadevanja krajanov, brez katerih seveda ne bi šlo. Krajanji so stopili skupaj in z družnimi močmi prispevali k cesti tako z odstopanjem svoje zemlje v javno dobro kot s finančnimi prispevki. Razliko je prispevala Krajevna skupnost Grobelno, asfaltiranje pa je finančno podprla šentjurska občina. Po zaslugi našega župana je cesta ne le dokončana, ampak ima tudi dobro popotnico. G. Tisel nas je namreč prijetno presenetil in na otvoritev pripeljal župnika g. Dorija, ki je ta dan kot naročen pripotoval iz Berlina in

cesto blagoslovil. Slovesnost so popestrili še pevski zbor Rajske strune ter glasbenik Dušan Vešligaj in Jože Tkalec s svojim bobnom, ki sta igrala in zbrane zabavala pozno v noč.

Olga Felicijan

PRISPEVALI SO:

Miran, Olga Felicijan 1100€, Malčka Čuješ 100€, Milan Jager 40€, Tine, Justika Volovšek 700 €, Marija Ledinek 100€, Franc Podrebšek 30€, Frančiška Pišek 580€, Franc Kukovič 100€, Milica Vodeb 30€, Cvetka, Andrej Murn 520€, Miro Slavič 100€, Alojz Podrebšek 20€, Miloš, Polčka Cmok 250€, Martin Cmok 100€, Franc Žvegler 20€, Drago Pudič 250€, Ivan, Justika Klanjšek 70€, Jože Vipotnik 20€, Jože, Ančka Tkalec 220€, Darja Cmok 50€, Polčka Jazbec 20€, Štefka, Ferdo Verk 200€, Ivan Merot 50€, Darinka Centrih 20€, Tadej Župnek 200€, Milan Gajšek 50€, Ivanka Cmok 20€, Drago Cmok 180€, Jože Gajšek 50€, Hermina Grejan 20€, Jože Cmok 150€, Ivan Prelog 50€, Slavko Grejan 20€, Jože Žolger 150€, Jože Kukovič 50€, Matija Čuješ 150€, Marija Čuješ 50€, Avgust Krofl 150€, Rado Skale 50€, Rajko Košak 150€, Marjeta Frece 50€, Silva, Herman Rogan 130€, Karmen Jazbec 50€.

59 LET ŠENTJURKEGA DRUŠTVA UPOKOJENCEV

Društvo, ki bi moralo biti stranka

Šentjurski upokojenci so nedvomno najboljše organizirana interesna skupina, o čemer priča tudi polna dvorana KD na proslavi 59. obletnice ustanovitve.

DU Šentjur je eno izmed desetih najstarejših društev upokojencev v državi, a se zdi, da bi za slovesno proslavljanje svoj obletnice zlahka počakali na okroglo številko v naslednjem letu – če slovesnost ni bila potrebna zaradi trenutno vročega političnega dogajanja okrog zamrznitve pokojnin, prevzemanja Vzajemne in sprememb zakona o zdravstvu. O tem pričata tudi navzočnost in nagovor predsednice ZDUS Mateje Kožuh Novak, bivše in nedvomno tudi sedanje političarke. Čeprav domala vsi govorci po vrsti niso pozabili poudariti, da je DU civilna organizacija, je nesporno, da so se upokojenci uspešno plasirali v slovensko politiko, s katero pa niti približno niso zadovoljni. Poleg Desusa, ki jih je očitno razočaral, bi se mirne duše lahko razglasili za novo stranko. Pri vsem tem je »tragično«, da usoda države ali naroda kot celote ni zanimala nikogar. Tudi župana in poslanca Tisla ne, ki je z odra odločno obsodil slovensko denacionalizacijo in seveda tudi tiste, ki si »tako prisvajajo, da jih je težko gledati«. Gotovo ni mislil tudi sebe, je pa s prstom pokazal na fizioterapevtsko zbornico, s katero je manipulirala mati policijske ministrice Kresalove. Lastninski certifikati bi po njegovem morali iti v pokojninski sklad, kar verjetno pomeni, da bi bili upokojenci če že ne edini, pa vsaj največji skupinski kapitalist. Sicer pa je tudi domači predsednik Zupanc pravzaprav največ govoril o interesih in denarju. Da, seveda tudi o veliki aktivnosti DU in njegovi humanitarni dejavnosti. Piko na i temu »interesnemu«

dogajanju so bila priznanja DU, ki so jih hudo pragmatično in nesramežljivo podelili svojim »sponzorjem« županu Tislu, KS Šentjur, Domu starejših in izolskemu upokojenskemu hotelu Delfin. Vsaj iskrenosti jim ne moremo očitati. Zabavni del prireditve je bil bolj skromen. Ljudske viže njihove vse bolj konsolidirane pevske skupine Jesensko cvetje lahko uvrščamo bolj v etnološko kot zabavno

sfero, dva solidno odigrana skeča, avtorice (in tudi prve igralki) Amalije Škrobar iz Mestinja, v obeh se ponorčuje iz ženskega upokojenskega lova na moške, pa sta kljub svoji stereotipnosti in preprostosti dodobra nasmejala publiko. Pohvaliti velja trio vnukov, dva iz Dremelj in enega iz Šentjurja, ki je dobro »poustvaril« legendarne Avsenike.

FK

Oh ta Informator?

V kolofonu piše, da je dete Razvojne agencije Kozjansko, toda vsa druga znamenja kažejo na nedorečen županov občinski miš maš. Ostajajo odprta vprašanja, kdo je njegov idejni oče, komu služi, kdo ga plačuje in če je ob dveh lokalnih časopisih tovrstni občinski ali županov piar res potreben.

Prosili smo predsednike šentjurskih političnih strank za pojasnilo, če so bili seznanjeni s pojavom Informatorja in kako ga razumevajo. Če pa je nastal mimo njih ali celo proti njihovi volji, kako bodo ukrepali?

Jože Artnak, LDS, podžupan:

V uvodniku Informatorja je župan zapisal: »Prav je, da so vsi prebivalci občine obveščeni o dogodkih in projektih, ki smo jih izvajali v zadnjem letu...«. Res je prav, ampak prav je tudi, da za namero o izdaji časopisa izve tudi podžupan, ki je zadolžen za veliko projektov, ki smo jih izvajali v zadnjem letu...« in bi znal o tem kaj več povedati, da bi bila obveščena občanov objektivna. »Prav« je očitno samo županov. Še bolj je zaskrbljujoče, da mi tudi kot svetniku v občinskem svetu ni poznano, kakšna je programska zasnova Informatorja in kdo ga je plačal. Če so ga brez vednosti oz. privoljenja svojih zastopnikov v občinskem svetu plačali davkoplačevalci, zagotavljam, da bodo o tem zagotovo obveščeni – tudi preko lokalnih medijev. O nastajanju Informatorja nisem bil obveščen, ograjujem se tudi od njegove izdaje in vsebinske zasnove. Določena vprašanja v zvezi s tem bom postavil na prvi seji sveta Razvojne agencije Kozjansko, ki je izdajatelj Informatorja.

Zdenka Vrečko, Zares:

Lepa gesta Občine, da bi rada bolje informirala svoje občane, ima žal napako. Vsebina novega glasila želi prikazati le bleščečo pot občine pod županom Štefanom Tislom, ki se pojavlja tudi na večini fotografij. Toda,

si lahko Občina privoščila tako pristransko in drago obliko informiranja in ali je prav, da župan izkorišča sredstva občine za lastno propagiranje?

Župan je v predvolilni čas zakorakal zelo hitro in na več področjih. Poleg tradicionalne prisotnosti ob občinskem prazniku na lokalni televiziji je imel še oddajo na tretjem parlamentarnem programu RTV, kjer nas je prepričeval, da je opravljanje funkcije župana, poslanca in poklica zdravnika popolnoma združljivo in mu ne predstavlja nobene časovne ali logistične težave.

Zakaj mu je leto pred volitvami potreben tako

močan propagandni napad? Verjetno zaradi dvoma v ponovno izvoljivost. Morda smo se pa občani naveličali župana – supermana in bi radi takšnega iz mesa in krvi, ki bo sprejemal odgovornost in je ne bo prelagal na druge?

Ta njegov dvom me navdaja z upanjem.

Janko Cerkvenik, NSi:

Tudi sam sem bil zelo presenečen nad izdajo Informatorja, menim pa, da je predvolilno naravnano. Županu sem predlagal že pred dvema letoma, da bi tako imenovane uradne občinske objave objavljali v enem od

lokalnih časopisov, podobno, kot je to v občini Vojnik, navadno je to sredinski del, ki je drugače obarvan in ga lahko bralec iztrga. Temu časopisu bi storitev tudi plačali, kar bi pomenilo, da občina tudi na ta način pomaga preživeti časopisu in da je zainteresirana za obstoj pluralnega medija.

Marko Diaci, SMS:

Prav je, da so občani informirani, narobe pa je, da so manipulirani. V primeru Informatorja gre za šolski primer manipulacije. Očitno je nastajal konspirativno, v hermetično zaprtem krogu, formalno na Razvojni agenciji

Kozjansko, toda namen RAK-a ni izdajanje biltenov oz. propagandnega materiala, ampak povsem nekaj drugega. Predvidevam tudi, da ideja ni bila podana s strani direktorice RAK, v nasprotnem primeru bi bilo bolje, da se zaposli v enem izmed lokalnih časopisov. Gre za predvolilno propagando, ki jo plačujemo iz proračuna. Po drugi strani župan na javnih shodih poziva občane, naj s svojim denarjem gradijo ceste, kot da ne bi plačevali davke, ki se zbirajo v proračunu ravno za te namene.

Nepotrebno trošenje denarja v Občini Šentjur gre očitno čez vse meje, zato smo tudi ena izmed najbolj zadolženih občin v državi.

Tako o Informatorju pravijo predsedniki strank – Informator je nesporno nastal izven polja formalne politike. Toda bolj kot zgoraj zapisane misli naših strankarskih liderjev, čeprav tehtne, je pomenljiva neodzivnost preostalih: Erjavca (SD), Maruše (SLS), Reckota (Desus) in Koržeta (SDS). Je torej Informator narejen po njihovi meri? Ali pa so si pragmatično izračunali, da se bo tudi na prihodnjih občinskih volitvah spet najlaže "prišlepati" na oblast kar v spregi z županom Tislom?

FK

ODPRTJE AGENCIJE
BANKE KOPER

Gremo po paket zadovoljstva!

24. septembra, na praznik občine in mesta Šentjur, je Banka Koper odprla svojo poslovalnico v Centru Selič. V uradnem delu sta o agenciji in njeni ponudbi spregovorila vodja enote Matevž Raztočnik in predsednik nadzornega sveta Banke Koper Vojko Čok.

Program predstavitve Šentjurčanom in nekaterim drugim zbranim iz Celja oz. okolice je popestril bogat prigrizek, predvsem pa dobra glasba – v izvedbi vijolinistke Petre Božič in harmonikarja Branka Rožmana. Vojko Čok je Območnemu združenju RK Šentjur izročil ček v vrednosti 1.000 evrov. Matevž Raztočnik se je razgovoril o različnih paketih ponudb in ugodnih virih financiranja poslovanja, ki jih Banka Koper zagotavlja v sodelovanju s Slovensko Izvozno družbo in Evropsko investicijsko banko, v povezavi s skupino Intesa Sanpaolo pa si krepi položaj na mednarodnih finančnih trgih. Omenil je še poseben paket za zasebnike, t. i. paket dobrodošlice in zadovoljstva, ki je na voljo vsem novim domačim strankam. Sicer je Banka Koper že od vsega začetka nosilka tehnološkega razvoja, imela je vodilno vlogo v začetku kartičnega poslovanja (Activa), zdaj z možnostjo poslovanja preko osebne spletne banke in klasične elektronske banke itn. Šentjurska agencija posluje v okviru poslovne enote Celje, ima tri zaposlene, odprta pa je od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure.

E. K.

Kdo upravlja z dobjansko vodo?

Z dobjansko vodooskrbo je bilo vse v najlepšem redu, dokler se nekaj »najhudobnejših« občinskih svetnikov ni začelo ukvarjati s podrobnostmi in dvomiti v »resnico«. Vodovod v Dobju je dolga leta bil dana resničnost. Samo da je voda tekla, pa so bili vsi zadovoljni. Takoj na začetku mandata tega občinskega sveta se je prvič izpostavilo vprašanje uporabe službenega vozila za takšne in drugačne namene. Občina še vedno zatrjuje, da se službeni kangu uporablja v večji meri za vzdrževanje vodovoda, vendar po meni dostopnih podatkih trenutno sploh nimamo upravljavca vodovoda. Julija letos je podžupan Franc Leskovšek namreč podal odpoved pogodbe o delu za dela vodje v režijskem obratu Občine Dobje, in sicer šele po medijskih pritiskih in po dopisu Službe vlade RS za lokalno samoupravo in regionalno politiko, ki je samo potrdilo moje dvome o nezakonitosti podžupanove pogodbe o vodenju režijskega obrata (v nadaljevanju: RO) občine Dobje. Podžupan, ki je do 5. maja 2009 svojo funkcijo še opravljal poklicno, se je upokojil, istočasno je župan z njim podpisal podjemno pogodbo za vodenje RO, za ceno 9.50 evra neto na uro. Na podlagi 37. b člena Zakona o lokalni samoupravi funkcija člana občinskega sveta in podžupana ni združljiva s funkcijo župana, članstvom v nadzornem odboru in z delom v občinski upravi ali službi ožjega dela občine ter z drugimi funkcijami, za katere tako določa zakon. Kar pa delo v RO vsekakor je. Občina Dobje ima na podlagi Odloka o ustanovitvi RO v občini Dobje ustanovljen RO kot notranjo organizacijsko enoto občine Dobje. Podžupan bi po pogodbi o delu mesečno lahko opravil največ 100 ur, ob prekoračitvi bi bilo potrebno podpisati novo pogodbo. Če računamo takole na oko, je podžupanov mesečni prihodek s strani vodenja RO bil največ 950 evrov po prvotni pogodbi oziroma še več, če bi razmere tako narekemale. Pa naj si vsakdo preračuna bruto znesek in kmalu je vsem lahko jasno, da bi občina za takšen odhodek že lahko zaposlila nekoga vsaj s srednješolsko izobrazbo, ki bi mu 950 evrov mesečno v teh časih morda rešilo celo eksistenco. Zanimivo je, da na Občini ne znajo povedati, kakšni so sploh pogoji za opravljanje dela vodje RO (v pogodbi je navedeno, da podžupan izpolnjuje vse pogoje za opravljanje tega dela!). Ker je RO notranja organizacijska enota občine, predvidevam, da bi za zasedbo tovrstnega položaja bila poleg izkušnje potrebna več kot zgolj osnovnošolska izobrazba.

Ker vsa živa bitja za svoj obstoj potrebujemo prav vodo, bi kakršnakoli motnja na dobjanskem vodovodu lahko pomenila ogrožanje zdravja in življenja občanov. Tisti, ki ti daje vodo, lahko filozofsko gledano upravlja z našimi življenji. Dobra taktika za pridobivanje volilnih glasov in o morebitnih dvomih o nujnosti obstoja vodooskrbovalca. Na tej točki pa se je vseeno smiselno vprašati, kdo od julija dalje sploh upravlja vodovod v Dobju? In kaj bo šele po volitvah leta 2010? Kdo nam bo takrat zagotavljal vodo?

Natalija Plemenitaš Fuchs

Po sledeh »zaštrikane« šentjurske politike

(se nadaljuje)

Kot vse kaže, se nam je naša šentjurska demokracija kar temeljito »zaštrikala«. Od nje so nam dejansko ostale v svoje kroge zaprte strankarske elite, ki odrezane od ljudi več ali manj le sporazumno participirajo pri izvršni občinski oblasti, to je pri županu, tiste prave sproščujoče demokracije, ki naj bi inovativno soustvarjala kakovostno življenje skupnosti, pa ni videti nikjer.

Uspešnost oblasti je nemerljiva

Ni sporno, da je vsaj verbalno končni cilj vsake politike dobrobit skupnosti, ki jo usmerja. Toda nerešljive težave se pričnejo, ko je treba oceniti vpliv politike in politikov na razvoj te skupnosti. Objektivnih meril o uspešnosti neke oblasti žal ni, ali pa jih vsaj za razmeroma razvojni kratki rok enega ali dveh mandatov ni mogoče objektivno postaviti. Tu mislim predvsem na razmere po občinah. Včasih smo imeli izračunan vsaj bruto domači proizvod (BDP) za svojo občino in čeprav tiste številke niso vse, so nekaj le pokazale. Danes sta nam kot edino merilo ostala več ali manj le splošen občutek, tako na oko primerjava s sosednjimi občinami in pa volitve. Toda vse to so hudo relativni kriteriji, ki navadno bolj kažejo, kako se neka politična elita zna »prodajati«, kot koliko je v resnici vredna. Pri

nič, toda član NO Stane Zatlter se je potrudil, preštudiral vse predpise, ki se nanašajo na delo Nadzornega odbora in srečno našel neke člene, ki menda javnost izključujejo. Člani NO so mu takoj prikimali in predsednik Igor Gobec mi je pokazal vrata.

Pri našem NO je nenavadnih več stvari. Kot prvo moram povedati, da NO na svoje seje medijev ne vabi. Predsedniku Gobcu sem že pred časom pojasnil, da me delo NO zanima in ga prosil, da mi pošilja vabila in materiale. Odločno me je zavrnil; seje da so sicer javne, toda vabil mi ne bodo pošiljali. Naj se sam najdem, če me njihove seje tako zanimajo. Tako je odločil in pika, pa Ustava in pravica občanov do obveščeni gor ali dol. Torej sem se nekako »znašel« in tu in tam res uspel zvedeti za kraj in čas njihovega »tajnega« sestankovanja. Ko sem prišel prvič, so se me poskušali znebiti,

opredeljevanju za ali proti uspešnosti ali primernosti politike oziroma oblasti, se tako še najraje opremo na splošne vrednote oblastnikov, v prvi vrsti vezane na pojme pravičnosti, poštenja in demokracije. Če jih poznamo ...

Nazorni odbor kot kapljica čez rob

Povod za to razmišljanje o »zaštrikani« šentjurski demokraciji, pravzaprav politiki, je bila julijska seja občinskega Nadzornega odbora, s katere so me kot edinega predstavnika javnosti enostavno odslovili. Razlog je bila razprava o nadzornem pregledu sporne investicije v odbojarsko igrišče v Hruševcu. Le kaj bi lahko bilo v tem poročilu takega, česar javnost ne bi smela vedeti? Objektivno

a je večina z glasovanjem odločila, da lahko ostanem. Na naslednjih sejah so mi nadzorniki, vsaj nekateri, odkrito pokazali, da moja navzočnost ni zaželena, a sem vztrajal. Vse do zadnje seje, ko je Zatlter očitno dobil nalogo, da izvrti način, kako se me odkrižati. Nisem in ne bom preverjal Zatlterjevih argumentov, ker je očitno, da jih je iskal ali »iznašel« strogo namensko in ker se z nadzorniki pač ne bom »pretepal«. Odslej me na sejah NO ne bo, dokler šentjurske stranke ne bodo od svojih nadzornikov zahtevale, da delajo javno. Zakaj NO očitno ne mara javnosti? Od »pravih« nadzornikov bi človek vsekakor pričakoval, da si bodo nasprotno prizadevali za podporo javnosti.

(se nadaljuje)

Alpos v prvem polletju z 2,5 milijona minusa

V nerevidiranem polletnem poročilu družbe Alpos d.d. in skupne Alpos so objavili, da je bil konsolidirani čisti poslovni izid v letošnjem prvem polletnem obdobju negativen v višini 2.499.233 EUR.

Skupini Alpos so se čisti prihodki od prodaje v prvi polovici letošnjega leta zmanjšali za 50,4 % in znašali 39.036.735 EUR. Glavna razloga tolikšnemu znižanju prihodkov sta 30,1 % manjša količinska prodaja metalurških izdelkov ter 33,5 % nižji nivo prodajnih cen metalurških izdelkov v prvem polletju leta 2009 glede na prvo polletje 2008 leta. Posledično se je dobiček iz rednega poslovanja znižal za kar štiri petine in je znašal 1,2 milijona evrov. Čisti poslovni izid obdobja znaša 2,5 milijona evrov neto izgube.

Ravno zaradi tega ne čudi, da je uprava družbe zaradi zaostrenih likvidnostnih v začetku meseca objavila odlog izplačila dividend najmanj do konca tekočega leta, kar je sicer sklenila skupščina delničarjev 30. junija. Takrat so lastniki sklenili, kljub nasprotnemu prvotnemu predlogu uprave, da si od 315 tisočakov bilančnega dobička izplačajo skoraj četr milijona evrov.

Družbe skupine Alpos so z realizacijo prodaje zaostale na vseh tržiščih, razen v Franciji, kar je posledica povečanega obsega poslovanja s partnerjem, ki se ukvarja z opremljanjem čezoceanskih potniških ladij.

V Alpos Posebnih storitvah se lahko pohvalijo, da so na javnem razpisu s partnerjem Kolektor LIV v konzorciju več podjetij uspeli pridobiti subvencijo za regionalni razvoj. V Alpos Ekološki peči se soočajo z izpadom dela pri razlakiranju, saj je njihov največji kupec zaprl praškasto lakirnico. V Alpos Pohištvu bodo po vsej

verjetnosti uspeli realizirati zastavljene načrte, saj na večini tržišč stabilno poslujejo. Kot je že bilo zapisano je največja žrtev globalne krize paradni program metalurgije je. Nekaj dobrih obetov je ponovna oživetev proizvodnje v kragujevski Zastavi s strani Fiata. V zadnjem polletju so izpeljali nekaj investicij in izboljšav v proizvodnem procesu.

Po podatkih s konca julija je imel Alpos s hčerinskimi družbami v Sloveniji 455 zaposlenih, medtem ko je v tujini dajal kruh 402. Ob koncu leta 2008 je bilo v Sloveniji 495 zaposlenecv, v tujini pa 418.

Alposu status Superbrands 2008

Med podjetji, katerih blagovne znamke so pridobila status Superbrands, je poslej tudi Alpos, ki nosi ta naziv za leto 2008. Glasovanje je opravil strokovni svet, ki šteje 53 članov ter je sestavljen iz uglednih in priznanih strokovnjakov s področja marketinga, predstavnikov akademske skupnosti, strokovnih združenj ter medijev. Superbrands analizira uspehe posameznih blagovnih znamk na vseh pomembnih svetovnih trgih ter tako prepoznava tiste, ki so uspešnejše od svoje konkurence. Ključni kriteriji pri ocenjevanju so bili kvaliteta, zanesljivost, emocionalni naboj in drugačnost blagovne znamke. Mednarodna organizacija Superbrands, globalna avtoriteta na svojem področju, je prisotna v 84 državah sveta, v Sloveniji pa aktivno deluje od leta 2007.

Povezovanje z akademsko sfero

Alpos je bil v okviru sejemskega četverčka Formatool eden od podpisnikov pisma o nameri o strateškem razvojnem sodelovanju med nekaterimi orodjarskimi podjetji in mariborsko Fakulteto za strojništvo. Tako naj bi se gospodarstvo in univerzitetni kadri še bolje povezali, pa tudi Alpos vedno več stavi na orodjarstvo, saj je po besedah predsednika uprave Mirjana Bevca to razvojno naravnano in predstavlja konkurenčno prednost.

ArcelorMittal bo investiral v Južni Ameriki

ArcelorMittal, lastnik največjega lastnika Alposa ArcelorMittal Ostrava z 38,1 %, bo izdatno investiral v Braziliji, kjer naj bi vložili kar 5 milijard dolarjev in obenem zgradili novo tovarno.

br

Letos pol ducata šentjurskih gazel

Prejšnji teden je časopisna družba Dnevnik v Celju razglasila savinjsko-zasavsko gazelo 2009. Najhitreje rastoče podjetje v regiji in šesti finalist izbora za naziv zlata gazela je podjetje Dewesoft, podjetje za merilno opremo in programsko opremo za merilne inštrumente iz Trbovelj.

Na seznamu 100 gazel se je znašlo 6 podjetij iz šentjurske občine: pa na lestvici glede števila prebivalcev na gazelo presenetljivo najvišje v Podčetrtku,

#	Naziv	Prodaja 2008	Čisti dobiček 2008	Indeks 08/03
20	Uka Jašari s.p., Šentjur	1.865.575	37.903	611,6
39	Edicom d.o.o., Šentjur	1.739.878	5.329	500,7
60	Vilkograd, Šentjur	5.825.927	134.091	420,6
62	Simpl d.o.o., Šentjur	1.432.525	2.268	419,2
86	Kovi d.o.o., Šentjur	1.731.071	186.825	341,3
91	Koval d.o.o., Loka pri Žusmu	4.882.665	95.031	336,4

Lani so bili na tovrstnem spisku: Simpl d.o.o., Avtoprevoznništvo Maček Milan s.p., Etra d.o.o. in Anton Selič s.p. saj pride ena gazela na 819 prebivalcev.

V Dobju trenutno ne premorejo gazele, so

Primerjava s sosodnjimi občinami

Občina	Št. gazel	Prebivalcev na gazelo
Celje	25	1.960
Slovenske Konjice	7	2.049
Štore	2	2.130
Krško	12	2.133
Šmarje pri Jelšah	4	2.486
Sevnica	6	2.941
Šentjur	6	3.131
Kozje	1	3.245
Vojnik	2	4.144
Laško	2	6.850

10 let Doma starejših Šentjur

Svoj jubilej in hkrati tudi mednarodni dan starejših so v DS počastili pod šotorom z že tradicionalno glasbeno prireditvijo Cvetje v jeseni. Jani Kukovič, organizator vseh dosedanjih prireditev, je tudi letos za oskrbovance in njihove družinske člane pripeljal poleg domačih skupin (ansambel Harmonija, MePZ Sonce, Pit mi dej, šentjurska folklor) še dva eminentna gosta Alfija Nipiča in Gojimirja Lešnjaka Gojca. Dve in pol uri trajajoča prireditev je bila že za zunanje obiskovalce kar utrujajoča, da o

nekaterih oskrbovancih niti ne govorim. Zvezda večera je bil Gojca, ki se je znal najbolje približati poslušalcem, Nipič je bil preveč šablonski, Harmonija (+ Davor Pušnik) se je odlikovala z dobro pevko, MePZ Sonce je imel pretežak program za sicer razmeroma hvaležno in nezahtevno poslušalstvo, nastop »čudne« skupine Pit mi dej ter Jožeta in njegove vnukinje pa sta bila že nekoliko izpod standarda. Običajni zaključek domskih

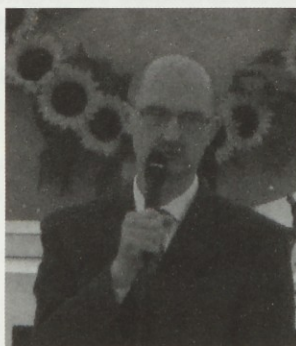

športnih iger z razglasitvijo zmagovalcev je imel bolj motivacijsko kot zabavno funkcijo. Govorni del programa vključno z vodenjem večno zelenega Vrblja, razen Gojčevega, ki je bil res dober, je bil kar nekoliko odvečen. Sploh pa »stokanje« direktorja Gorečana, da ne ve, kako bodo zvozili z nižjimi prihodki ob za 8 – 10% višjimi plačami uslužbencev!? Če še dodamo plesne vložke, v katerih je zlasti blestel direktor Doma Gorečan in so dali prireditvi tudi nekaj veselicega značaja, je to bilo vse.

Cvetje v jeseni je za domske razmere zelo soliden projekt, ni pa kulturni dogodek občinskih razsežnosti. Kljub vsem štirim podžupanom v prvi vrsti.

G. Gorečan, v svojem nagovoru ste napovedali finančne težave Doma starejših (DS). Lahko poveste kaj več o tem?

Ne le v našem domu, ampak v domovih nasploh. Problem bom ilustriral kar s konkretnimi številkami. Prihodki DS so od leta 2000 do lani porasli od 1,3 na 2,2 milijona €, to je z indeksom 172, cena oskrbnega dne pa od 10,6 € na 16,5 €, to je z indeksom 155. Ker je v tem času porasla tudi povprečna plača od 632 € na 1115 € bruto, zaradi narave dela – v Domu imamo že kar preko 66 % nepokretnih stanovalcev – pa se je tudi število zaposlenih povečalo za 16 delavcev, je jasno, da se finančne škarje zapirajo

in da lahko pričakujemo velike težave.

Toda, ali niso eden od vzrokov težav tudi visoke plače zaposlenih?

Poglavitni razlog je nedokončana plačna reforma, v katero zdravstvena zavarovalnica kot velik financer v zdravstvu ni bila pravočasno vključena. Sicer je lani najprej cene ustrezno dvignila, nato pa v maju letos ugotovila, da ne bo zmogla, in jih znižala na nivo pred

plačno reformo; mi pa plač seveda nismo znižali na stanje pred 1.7.2008. Pri plačah oskrbnega osebja tega problema ni, ker se financirajo iz oskrbnine, ki jo plačujejo stanovalci.

Vse naše delo, tudi plače, so urejene s kolektivno pogodbo zdravstva in socialnega varstva. Povprečna plača znaša trenutno 1160 € bruto, pri čemer je razpon od 670 € bruto za čistilke do 3200 € bruto za direktorja. Da to ni veliko, pove recimo podatek, da je skupna plačna masa v ZD Šentjur višja od naše, pa je tam enkrat manj zaposlenih.

Kako se boste rešili iz finančnega primeža?

Še ne vem, verjetno tudi z višjo ceno oskrbnega dne, razen da zavarovalnica vrne cene na nivo pred znižanjem v maju letošnjega leta. Do stanovalcev se mi to ne zdi pošteno, ker smo bili po sili vključeni med javne uslužbenke, sredstev pa ne dobivamo iz proračuna tako kot pravi proračunski porabniki.

Na kakšne denarje računate pri zavarovalnici?

Vsekakor večje. Kar banalno se sliši, da je cena našega oskrbnega dne na primer enaka ceni, ki jo občina plača za oskrbo dveh izgubljenih živali. Za zdravstveno nego stanovalca, ki potrebuje najmanj tri storitve dnevno, dobimo po letošnjem znižanju cen ZZZS 14,4 €, pred tem pa smo dobivali 15,28 €, kar znese na letni ravni 48.000,00 € primanjkljaja. Da je cena nizka, kaže podatek, da na primer podaljšano bolnišnično bivanje, ki se lahko primerja z oskrbo naših nepokretnih stanovalcev, stane kar 117 € na dan. Kako bodo te zadeve uredili, res ne bi mogel ugibati.

Cena oskrbe v vašem domu mnogokrat presega višino pokojnine stanovalcev. Ali znižanje cen teoretično ni možno?

To je problem predvsem pri stanovalcih z državno ali kmečko pokojnino, sicer pa je cena oskrbnega dne, mislim hotelskega dela, za vse stanovalce v primerljivi sobi enaka. Razliko krijejo svojci ali pa občine na podlagi odločbe CSD.

O nižjih cenah pri predpisanih standardih nihče ne razmišlja, cene bodo prej višje kot nižje.

Zakaj so cene v zasebnih domovih višje, menda za 20 do 30%?

Izključno zaradi kapitalizacije investicije. Normativi pri zasebnikih so povsem enaki našim.

Torej med vami ni konkurence?

Pri cenah ne, tu smo javni zavodi na boljšem, je pa morda pri kvaliteti storitev. Predvsem imajo novi domovi večje sobe in več enoposteljnih sob. Sicer pa tudi sam menim, da država administrativno odločno preveč posega na to področje, kar ima za posledico birokratizacijo varstva starejših in odsotnost iskanja cenejših variant.

Imate za sprejem v DS dolge vrste?

Sploh ne. Tisti časi, ko se je zdelo, da je kapacitet premalo, so mimo. Celjska regija je na primer s kapaciteto za 5% vseh starejših nad 65 let tako rekoč že povsem pokrita in težav ne bi smela imeti. V našem domu imamo sicer še čakalne dobe za sprejem nepokretnih in dementnih stanovalcev, za pokretne pa se vedno najde kakšen prostor. Naše kapacitete so letno zasedene skoraj 99-odstotno.

TRGATEV V ZG. TRGU

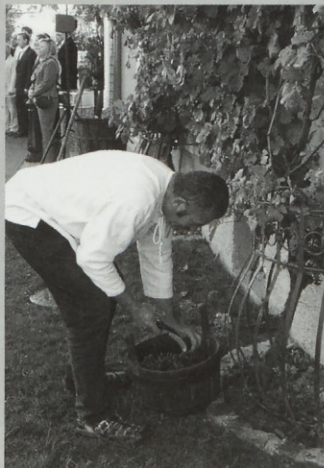
Le še izpraznjen obred?

Kriza je očitno zajela tudi šentjursko potomko 400-letne mariborske trte: pridelek je bil bolj skop, pa še simbolna trgatav se je razvodenela.

V nedeljo 11. oktobra po deveti maši se je ob slavni trti in njenem oskrbovalcu Aciju Urbajsu zgrnila več ali manj običajna družina občinskih in političnih mož ter vinogradnikov, vsega skupaj okrog 50 duš. Deseta ura dopoldne je bila naravnana na udeležence maše ob devetih, toda le-ti se, razen za prometno zmedo, ki jo je z zaporo ustvaril nekoliko živčni občinski redar, za prireditve niso veliko zmenili. »Ipravci« so zapeli dve pesmici, šentjurska folklorja je odplesala svoj valček, Acij je potrgal kakšnih 10 grozdov, župan Tisel je ob asistenci slivniške vinske kraljice »poobhajal« z dragocenimi grozdni jagodami navzoče, pa še prošjača in vinska pokušina pod platneno streho in v dobre pol ure je bilo vsega

atraktivnost. Morda bi bilo potrebno razmisliti le o eni prireditvi, verjetno trgatvi, ki pa jo bi bilo potrebno bolj skrbno zrežirati. Že običajni termin takoj po maši ni najbolj

resen in kaže, da organizatorji nimajo večjih ambicij tako glede ciljne udeležbe kot

konec. Nastaja dilema, kako naprej s trto v Zg. trgu? Trta bujno raste, toda slovesni simbolni dogodki ob njej počasi izgublajo tako vsebino kot

bodisi kulturnega, simbolnega bodisi političnega pomena prireditve. In v načelu zanimiv dogodek se razvodenj.

FK

VSESLOVENSKI SHOD KMETOV NA SLOMU

Mešanica Slomška, ponižnosti in politike

V nedeljo 10. oktobra se na tradicionalnem shodu slovenskih kmetov na dvorišču Slomškove rojstne hiše zbralo več kot 1000 udeležencev z vse Slovenije. Še najmanj jih je bilo iz naše občine. Ob cerkvenih dostojanstvenikih (nadškof Stres, Herman, Kačičnik, ...) se je tam poleg domačih (Tisel, Korže, ...) pojavila še kar dolga vrsta slovenskih politikov: kmetijski minister Pogačnik, predsednik SLS Žerjav, predsednica NSI Novakova, predsednik KGZ Smrkolj, poslanec Pukšič, bivši kmetijski minister Osterc in še kdo.

Kljub močni politični zasedbi in več govornikom iz njihovih vrst pa je shod na Slomu izzvenel dokaj brezzobo. Poleg kritičnega avstrijskega Korošca Domeja je le še Žerjav zmozel nekaj pikrih kritik sedanje vlade, vsi drugi pa so več ali manj le leporečili o poslanstvu kmetstva, skrbi države za kmetijstvo, potrebi po slovenski samooskrbi ..., in se kot zagreti Slomškovi častilci prilizovali kmečki srenji. Kmetijski minister Pogačnik si je na koncu kar dolgega govora celo privoščil za kmetijstvo odgovornega državnika hudo čudno poslanico, da naj blaženi Slomšek da slovenskemu kmetu moči za premagovanje težav. Podobno iskrico je imel Žerjav, ki je menil, da je današnja kriza posledica tudi tega, da premalo sledimo Slomškovim vrednotam. Še najbolj nenavadno je bilo, da je zbrana množica tem politikantskim »akrobacijam« ploskala. Med navzočimi očitno ni bilo nikogar od tistih, ki so pred slabim mesecem demonstrirali svojo upornost pred spomenikom Matiji Gubcu.

Osrednji govornik je bil prof. Maček, upokojen fitopatolog, ki pa je svoj kar predolgi govor posvetil večinoma že znanim dejstvom o Slomšku. Novo mi je bilo, da je Slomšek kot fevdalni gospod dobrohotno uvedel t.i. podložniško klop. Podložnim kmetom je sicer dovolil, da so pred njim sedeli, toda je odločno nasprotoval revolucionarni razdelitvi fevdalnih cerkvenih posestev kmetom.

Kulturni program je bil v znamenju šentjurske folklorje, recitacij Ivanke Uduč in Močnikovega gasilskega golaža, torej na dokaj nezahtevni ljudski ravni. Človek se mora vprašati, so ti shodi odraz današnjega kmetstva, kdo pravzaprav hodi na te shode in ali je na pretekli kmečki idiliki in čaščenju Slomška temelječa stanovska prireditve prava za današnji čas? Od financerjev, Kmetijsko gozdarske zbornice in Kmetijskega ministrstva, bi vendarle lahko pričakovali nekoliko bolj sodobne prijeme. Ali pa je tak tip prireditve morda celo po njihovi meri ...

FK

100 let Kmetijske šole

7. nadaljevanje

Piše mag. Nevenka Cmok

Mislím, da mladina pa tudi starejši vedo, da je za uspeh vedno potrebno trdo delati in slediti k dosegu postavljenih ciljev. Poznavanje življenja mož, ki so delali v domačem kraju, je dobra osnova za postavljanje vzornikov mlajšim rodovom, če hočemo kot narod preživeti. Ni dovolj postaviti spomenik, pustiti, da čas izbriše črke in potem nihče ne ve, kdo je predstavljen na spomeniku. Ni dovolj, v najboljšem primeru, samo obnoviti napis, temveč je treba tudi mladino v času obveznega šolanja seznanjati z osebami, ki so pomembno delovale v ožji pa tudi širši domovini. Tako so gradili temelje za bodoče rodove.

Prav je, da smo prvemu ravnatelju Kmetijske in gospodinske šole Ivanu Belletu posvetili opis njegove življenjske poti in njegove dejavnosti. Ob njegovi življenjski poti, ki nam bi morala biti vzor, bi se morali zamisliti vsi, ki ne delujejo v prid slovenskega naroda, temveč uničujejo to, kar so s trudom ustvarjali v preteklosti naši predniki v dobro slovenskega naroda. Danes pa kopičijo dobrine za svoj žep, pri tem pa ne pomislijo, da ne bodo nič odnesli s seboj v »večnost« in koliko gorja delajo mnogim skromnim in delovnim Slovencem, kako mladini ubijajo ideale, ljubezen do ljudi in vero v poštenje, ljubezen in dobrotu.

Kmetijska in gospodinska šola v Šentjurju v obdobju od leta 1918 do 1941 (Država SHS in Kraljevina Jugoslavija)

Vojna ni prekinila delovanja šole. Tudi v novi državi sta ostali ureditev šole in učni načrti skoraj nespremenjeni. Spremenilo se je edino v predmetniku, da so lahko poučevali tudi vinogradništvo in kletarstvo. V Avstriji jim niso dovolili poučevati vinogradništva in kletarstva, ker so se bali, da bo postala šola v Šentjurju konkurenčna kmetijski šoli v Mariboru. V Mariboru je bil v času Avstrije učni jezik nemščina, v Šentjurju pa slovenščina. Zaradi prebujanja narodne zavesti bi šola s slovenskim učnim jezikom bila konkurenca.

Tudi v novi državi je kmetijska in gospodinska šola ostala v državni lasti oziroma pod državno upravo.

Po prvi svetovni vojni je od

začetka novembra 1918 do 1. aprila 1923 bila podrejena pokrajinski vladi za Slovenijo v Ljubljani. Nato jo je od 1. aprila 1923 do 1. aprila 1928 prevzelo ministristvo poljoprivrede i voda v Beogradu. Po 1. aprilu 1928 do 15. novembra 1929 so jo dodelili oblastnemu odboru v Mariboru. Končno pa je pristala od 15. novembra 1929 leta do aprila 1941 pod kraljevsko banko upravo, oddelku za kmetijstvo v Ljubljani.

Toda ni se menjavalo samo uradno izvenšolsko vodstvo, temveč tudi ravnatelji. Po smrti Ivana Belleta je začasno opravljal naloge ravnatelja šole Franc Kropivšek, ki je bil takrat profesor na šoli v Šentjurju, in sicer leta 1924 in 1925. Franc Kropivšek je

Franc Kropivšek

Valentin Petkovšek

bil v enaki vlogi ravnatelja tudi v času od 1945 do 1947.

Nato je postal ravnatelj Valentin Petkovšek. Ravnateljval je od 1925 do 15. februarja 1936. Zadnji ravnatelj pred drugo svetovno vojno je bil Rado Lah, in sicer od 15. februarja 1936 do aprila 1941.

(se nadaljuje)

»Čeprav je daleč Kikinda, si v naših srcih ti«

V soboto 17. oktobra je na tržnici v Šentjurju že tretjič potekala prireditev Buč'ce, v organizaciji LU Šentjur in ob sodelovanju tednika Šentjurčan. Sodelovalo je kakšnih 30 razstavljalcev in predstavniki Kikinde s predstavitvijo lastne kulinarike.

Dopoldne se je na šentjurski tržnici trlo domačih in tujih obiskovalcev, v zgornjem nadstropju atrija so potekale številne delavnice za otroke. Tudi tokrat je zabavna prireditev vsaj deloma bila tekmovalnega značaja, in sicer

so nagrade letos domov odnesli: za najtežjo bučo, 46 kg, družina Oblak, najdaljšo bučo, 1,3 m, družina Pušnik iz Planine, ekološka kmetija Debelak iz Hotunj pri Ponikvi za najlepše okrašen razstavni prostor, med šolami pa OŠ Blagovna. Nagrade so prispevali lastniki in najemniki trgovin na tržnici in vrtnarstvo Valner iz Šentjurja. Prireditev

je povezovala v »bučni kostim« oblečena Marijana Novak, igrali so muzikantje po imenih Simon, Miran in Peter, mi pa smo si ogledovali in kupovali domače piškote, rezance, kostanj, medico itn.

E. K.

DNEVI EVROPSKE KULTURNE DEDIŠČINE, ŽIVA DEU:

»Srečni krajan, kjer župan najame svetovalca!«

1. oktobra ob 19. uri je v sejni sobi šentjurske knjižnice svojo knjigo *Hiše znanih Slovencev* predstavila prof. dr. Živa Deu, profesor glasbe in avtor ter vodja številnih delavnic Boštjan Korošec pa projekt opere *Teharski plemiči* Benjamina Ipavca. Ipavčevo glasbo sta izvajali sopranistka Martina Zapušek in pianistka Mojca Krajnc, večer se je zaključil z odprtjem fotografske razstave Rudolfa Krebsa *Teharski plemiči*.

Ravnateljica knjižnice Tatjana Oset je, pred nastopom gostov, poudarila, da je kulturna dediščina sreča in breme hkrati, pa da gre za eno zahtevnejših področij v lokalni skupnosti. In arhitektura je po besedah Deuove prav tisti del kulturne dediščine, ki ga je potrebno še posebej ohranjati, da se ne bi z leti izbrisal iz našega življenjskega prostora. Idejo za knjigo, ki v njej razglablja o domovih slovenskih umetnikov, je dobila na Starem trgu v Ljubljani, kjer stoji baročna palača, nekdanje domovanje ene od eminentnih slovenskih pesnic Lili Novy. Argumentov za to, da poznavanje rojstnih krajev, ki so povezani z najmočnejšim čustvovanjem, močno vpliva na doživetje umetniških del, je veliko. Že Goethe je zapisal: Kdor hoče pesnika doživeti, mora v njegovo deželo ... V knjigi je 44 predstavitev domov, tej pa bo sledil drugi del, kjer se bo avtorica ukvarjala z domovi znanstvenikov, tudi politikov, ki so ravno tako pripomogli k ohranitvi kulture slovenskega naroda. Zaključki, do katerih je avtorica prišla, so na kratko: večinoma so izhajali iz visokokulturnih okolij, čustvena senzibilnost se odraža tudi v njihovih domovih, bivališča so bila njihov estetski svet itn. Podrobneje se je zaustavila v »naši domači« zgorjetrški hiši, kjer je z družino živel in opravljal zdravniško prakso Franc Ipavec. Hiša je zgled lastne slovenske stavbne kulture, v nasprotju z novogradnjami, pri katerih gre za nekritično kopiranje tujega, ki nikakor ne paše v dani prostor.

Boštjan Korošec je odigral vodilno vlogo v 1. slovenski zgodovinski operi Benjamina Ipavca *Teharski plemiči*.

Projekt je izvedlo Društvo ljubiteljev umetnosti Celje, Plesni Forum Celje, gimnazijci, skratka veliko profesionalcev družno z ljubitelji, za kar so potrebovali zgolj leto dni. Opera je bila nam najbliže v Rogaški Slatini, kajti niti Celje ne premore za to zadovoljive infrastrukture. Projekt je bil med publiko dobro sprejet, imeli so 17 ponovitev, kar je precej v primerjavi z dvema opernima hišama v Sloveniji, to je v Mariboru in v Ljubljani, kjer ne pridejo preko 10 ponovitev.

Tako knjiga kot opera opozarjata na možnost izgube lastne identitete in umetniškega izraza, če bomo dovolili še naprej brezglavo kopiranje svetovnih trendov. Virtualna »Hiša kulture« v Celju, ki je nastala iz Društva ljubiteljev umetnosti, je julija letos uradno postala Zavod in je gonilna sila kulturnih prireditev v tem območju. Prav tako kot je to v Šentjurju, kjer čakamo svoj Kulturni center kakor Godota, pa obstaja vizija o dejanski hiši, v kateri bi domači mladi umetniki lahko ustvarjali in nastopali. Celje po besedah Korošca ima oboje – tako vrhunske ustvarjalce kot občinstvo.

Zaključila je ravnateljica Osetova z opazko, da smo pravzaprav v času eksplozije umetniškega izražanja, Živa Deu pa je na spodbudo odgovorila: Likovna in arhitekturna kultura Slovencev je žal zelo slaba, urbanistični načrti se ne udejanjajo ali pa jih sploh ni ... Večer se je zaključil z ogledom fotografij Rudolfa Krebsa in ob druženju.

E. K.

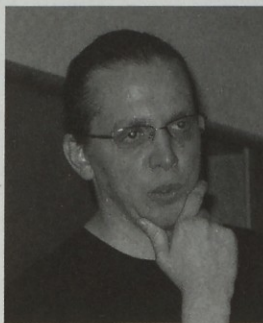
MARKO NABERŠNIK, SCENARIST IN REŽISER PETELINJEGA ZAJTRKA:

Kako nastane (dober) film

V sredo 30. septembra je LU v sejni sobi šentjurske knjižnice gostila Marka Naberšnika, kot uvod v projekt dejanskega nastanka filma s strani varovancev VDC Šentjur, Šmarje in Slov. Konjice. Navzočim, to je kakšnim desetim varovancem omenjenega zavoda in še nekaterim drugim, je na kratko odpredaval osnove nastanka filma po predlogi svojega prvega scenarija Šanghaj, po literarni predlogi Lainščkovega romana *Nedotakljivi*.

Predavanje je trajalo slabo uro, pri čemer je Naberšnik povsem dokazal svojo na akademiji v New

Yorku pridobljeno znanje o maksimizaciji učinka. Prišel je pripravljen, razdelil nam je skripte, ki bodo ustvarjalcem gotovo v pomoč, in jedrnat povzel vse potrebno vsaj za začetek dela. V Ameriki, kot je bralcem gotovo jasno, delajo drugače in drugačne filme kot naši, pa tudi pod precej drugačnimi pogoji, kjer je navidezno največji prepad v količini za to namenjenih sredstev, vendar pa se po predavanju to več ne zdi bistvena razlika. Vratolomne vsote, ki jih porabi in potem pomnožuje ameriška filmarija in kinematografija, skorajda nimajo kaj početi v slovenski filmski glavi, medtem ko gre tudi za razlike v izdelkih, ki izvirajo predvsem iz dejstva, da so naši filmi, ki jih je mimogrede le par na leto, če sploh, večinoma avtorski, umetniški in ne vem kako še bi jih poimenovali, predvsem pa niso preveč gledljivi. V tem gotovo izstopa že omenjen Petelinji zajtrk, ki pa je nastal »bolj po ameriško«. Naberšnik pravi, da je za to potrebno razmišljati preprosto, kajti v preprostih stvareh se skriva lepota, tako v življenju kot v filmu. O naših filmih tu ne bomo razpredali, povejmo le, da niso zgolj slabosti tiste, ki jih delajo drugače ...

Navzoči so bili s predavanjem videti zelo zadovoljni, gostu so postavljali vprašanja, ki niso ostala brez replike. Za vse, ki jih ustvarjanje filma dejansko zanima, je bilo dorečenega res veliko, tudi zelo praktične narave.

E. K.

Noč v Benetkah

Ni ravno pravilo, da se na šentjurskem Kulturnem domu pojavi kakšen dramaturško-glasbeni presežnik. Na naših odrih se zadnje čase bolj ko ne pojavljajo visoko komercialne prireditve v okviru vseh abonmajev, le abonma Gustav občasno postreže s kakšno ne ravno komercialno predstavo. Tokratni presežnik pa je prišel v Šentjur brez vabljenja ustanov, ki skrbijo za kulturno hrano – bolj padel je od nekad.

Dve pevski društvi Mešani Pevski zbor Koral Laško in Celjsko pevsko društvo sta v hram kulture v Šentjurju prinesli opereto Johanna Straussa mlajšega z naslovom Noč v Benetkah. Johann Strauss je sicer znan tudi kot kralj valčkov. Prvič so opereto izvajali v Berlinu leta 1883 in dogajanje je postavljeno na pozno 19. stoletje na beneški trg ob Kanalu Grande.

Zgodba je dokaj navadna in govori o ljubezni, pohlepu, uspehu, samovšečnosti in prebrisanosti. Stanovi od kuharja, mestnih veljakov, ribičev ter plemstva so postavljeni na oder in vsi čakajo na znameniti Beneški karneval. Seveda pa ne manjka komičnih dogodkov, zapletov in tudi zadnje dejanje veliki ples v maskah.

Dosežek je zavidanja vreden že zato, ker sta se ga lotili dve pevski društvi brez profesionalnih opernih pevcev. V uri in pol, kolikor je trajala predstava, so pevci pokazali, da sodijo ob bok ljudem, ki si s petjem služijo kruh. Pokazali so veliko znanja in talenta. Od nastopajočih moramo omeniti vsaj Ivana Vidasa v vlogi kuharja Pappacode, ribarko Annino Petro Horvat ter služabnico Ciboletto Rebeko Hrastnik.

Svoj performans so nadgradili z unikatnimi bogatimi kostumi, sceno ter nenazadnje prvo gondolo, ki je zaplavala v Šentjurju.

Zgodbo je režirala Magdalena Hrastnik iz Laškega. Klobuk dol; amaterski pevci so v opereto vložili resnično veliko truda in volje in jim je zelo dobro uspela.

Jure Godler

EX TEMPORE 2009

»Županovi dvori še niso napolnjeni«

15. oktobra, na najlepši letošnji dan, se je v zgornjem nadstropju Ipavčeve rezidence v Zg. trgu nabralo kakšnih sto ljudi – ob razstavi pridelkov letošnjega Ex tempora, nekaj nagovorom in nastopu pristnih Ljudskih pevcev s Prevorja. Nagrado je prejela domačinka Polona Kitak.

Prireditve je povezovala Anita Koleša, sicer prijetno in dobro uro trajajočo, vendar kot ponavadi v pomanjkanju zraka – obiskovalcev in slikarjev je pohvalno vedno več, zidovi pa vse bolj utesnjujoči ... Letošnji mentor te že uveljavljene ljubiteljske likovne dejavnosti pri nas je bil akademski slikar Denis Senegačnik, ki je bil nad končnimi izdelki presenečen – ker je bilo na dan ustvarjanja na Prevorju slabo vreme, so slike ustvarjalci končali oz. dodelali doma, kar jim je očitno »dobro delo«. Sicer pa je bilo iz njegovega nagovora razvidno, da je pri vseh opaziti skokovit napredek in izboljšanje kvalitete del ... Za utrinek s Prevorja so nastopili Ljudski pevci z Majdo Rezec na čelu, pred dnevi udeleženci regijskega srečanja ljudskih pevcev v Bistrici ob Sotli.

Dogodek je med drugim uvodni

izmed prireditve Ipavčevi dnevi in kot tak predstavlja otvoritveno slovesnost. Ustvarjalci so prejeli barvni katalog 34 del, zmagovalki Poloni Kitak je pripadel odkup v višini 250 evrov, za »županove dvore«, kot se je v šali izrazil Štefan Tisel, ki je med drugim spodbudil ustvarjalce za delo v prihodnje, ker da še ne bo zmanjkalo ne krajev, ne lepote, pa tudi slikarjev, ki jih je vsako leto več, očitno ne. Omeniti velja še, da sta nagrajenko izbirala Denis Senegačnik in Tatjana Cmok, v ožji izbor pa so tokrat prišle v nasprotju s prakso prejšnjih let domače ustvarjalke, in sicer Tanja Užmah, Katarina Salamon in prvonagrajena Polona Kitak.

Večer se je zaključil z dobro hrano in pijačo, na harmoniko je zaigral član Ljudskih pevcev s Prevorja.

E. K.

STAND-UP KOMEDY: KOMIKAZE

»Imate v Šentjurju kak geto?«

10. oktobra so ob 19. uri v t. i. kulisarnici oz. v spodnjem nadstropju nekdanjega P1 gostovali trije člani skupine Komikaze, in sicer Klemen Bučan, Perica Jerkovič in Andrej Colarič. Vstopnina je bila za člane ŠKMŠ 2 evra, za ostale 4. Organizacija ŠKMŠ.

Kulisarnica je bila napolnjena do zadnjega kotička, začelo se je z 20-minutno zamudo, s smehom od vsega začetka. Fantje so očitno komedijanti s kilometrino, ker so bili večinoma ves čas zabavni, pa tudi aktualni in s hvalevrednim izborom tem, opaznejše med njimi: večna borba

za simpatije nasprotnega spola, tokrat v diskoteki, v izvedbi morda najboljšega od treh komikov Perice Jerkoviča, pa vsem dobro znani face-book, brez katerega po pričevanju Andreja Colariča nam živeti ni. Zadnji nastopajoči Klemen Bučan se je osredotočil tudi v Šentjurju teme vsakega drugega pogovora med mladimi – marihuane in življenja z njo.

Kot že rečeno, vsi so poželi kar nekaj vmesnih aplavzov in splošno navdušenje med občinstvom, v prijetnem ambientu relativno na novo poslikanega »podprostor« nekoč legendarnega P1 (ki ga moja generacija študentarije še zmeraj pogrešamo). Ne, geta žal ni.

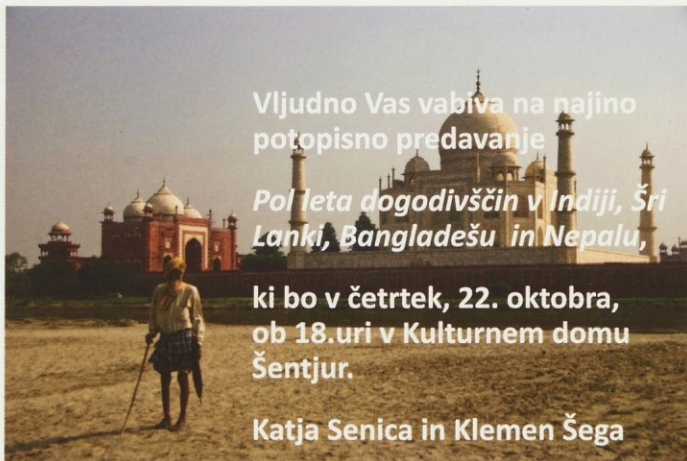
E. K.

MOJ DOM

Mestni trg 4, Šentjur
tel.: 5741 - 655

odpiralni čas:
vsak dan od 8h do 19h
sobota od 8h do 13h

**AKCIJA
ODEJE, PREŠITE
ODEJE IN
VZGLAVNIKI DO
60% POPUSTA**

Vljudno Vas vabiva na najino
potopisno predavanje

*Pol leta dogodivščin v Indiji, Šri
Lanki, Bangladešu in Nepal,*

ki bo v četrtek, 22. oktobra,
ob 18. uri v Kulturnem domu
Šentjur.

Katja Senica in Klemen Šega

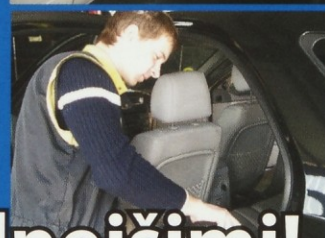
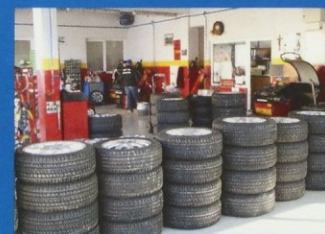
VULKANIZACIJA MULEJ IN ROČNA AVTOPRALNICA

Delovni čas
delovnik 8.00 - 18.00
sobota 8.00 - 13.00

Ul. Tončke Čečeve 17, 3230 Šentjur, tel.: 03 749 17 10, fax.: 03 749 17 11, mulej.dejan@siol.net

SUPER AKCIJA ZIMSKIH GUM

Najugodnejši med najugodnejšimi!

NAGRADNA IGRA

PRVA NAGRADA: vikend paket za 2 osebi v hotelu Marita ****

AURORA

Najdete pri vašem vulkanizerju

VULKANIZACIJA MULEJ DEJAN MULEJ S.P.
Ulica Tončke Čečeve; 3230 ŠENTJUR

GENERALNI UVOZNIK IN DISTRIBUTER AVTO CELJE D.D., Ipavčeva 21, 3000 Celje, www.avto-celje.si, aurora@avto-celje.si, telefon: 03 4261-357/402/360

Šentjur

Tel.: 03-747-23-50

VSE ZA UREDITEV GROBOV

Mačehafi 9
v lončku

0,39 €

Sveča Mojca,
velika,
420 g

0,99 €

Zamrzovalna skrinja CCFE 205 -
CANDY, neto prostornina 182 l,
poraba energije 0,58 kWh/dan,
zamrzovanje do 10 kg/dan,
shranjevanje ob izpadu el.
energije 20 h, energijski razred A+,
dimenzije 86 x 86 x 56 cm

299,00 €

Nagrobni
pesek, 25 kg

2,99 €

Goba za izdelavo
ikeban

0,99 €

Kamin KRAKATAU, inox kurišče primerno
za les, lesne brikete in premog, moč 9
kW, dimenzije 1128 x 584 x 456 mm,
kapaciteta gretja 200/120/82 m3, teža
147 kg, material inox,

Redna cena:
449,00 EUR

-15%
381,65 €

Jagros d.o.o., Laše 1b, 3241 Podplat. Ponudba velja do 01.11.2009 oz. do razprodaje akcijskih zalog. Za možne napake v tisku se opravičujemo!

NUMENO d.o.o.

RASTER OČALA ZA DOBER VID

Slab vid ni neozdravljiv, nošenje dioptrijskih očal pa ni edina alternativa. Na začetku prejšnjega stoletja je znan oftalmolog dr. Bates prišel do odkritja, da lahko vid zdravimo po naravni poti z različnimi tehnikami in očesnimi vajami. Zato priporočamo VISION FIX očala, ki pripomorejo k dobremu vidu z vajami, treningom očesnih mišic ob vsakodnevnih aktivnostih. Priporočajo se pri: kratkovidnosti, daljnovidnosti, starostni slabovidnosti, astigmatizmu, glavobolu zaradi naprezanja oči, kot preventiva pri poslabšanju vida, delu z računalnikom.

NUMENO d.o.o.,
Goriška 11, 3230 Šentjur
tel.: 03 574 35 04, gsm: 031 600 560
tel.: 03 620 97 23, fax: 03 574 35 04,
e-mail: numeno@amis.net

Na voljo v lekarni Sveti Jurij v Šentjurju, v vseh
Sanolaborjevih trgovinah, lekarni HUS v Celju, Stoma
center Celje, drugih lekarnah po Sloveniji in po povzetju!

izobraževalna agencija
tadeja šilec s.p.
www.izobrazevalna-agencija.si

JEZIKOVNI TEČAJI ZA OTROKE IN ODRASLE

- angleščina
- nemščina
- francoščina
- italijanščina
- španščina
- ruščina
- slovenščina za tužce

- majhne skupine
- možnost individualnega pouka
- interni tečaji za podjetja
- možnost plačila na obroke
- izobraževanje na različnih lokacijah

Vpisi potekajo do 30. oktobra.

Poleg jezikovnih tečajev nudimo prevajalske storitve in lektoriranje.

Informacije in vpis: 041 383 658 · info@izobrazevalna-agencija.si

NAGRADNI KUPON

Ime in priimek _____
Naslov _____
Telefon _____
Podpis _____
Znamka vozila _____ (ni obvezen podatek)
Tip vozila _____ (ni obvezen podatek)
Leto izdelave _____ (ni obvezen podatek)
Podpis _____

PRVA NAGRADA: vikend paket za 2 osebi v hotelu Marita ****,
druga nagrada: 4 kose pnevmatik Aurora
tretja nagrada: vrednostni kupon za demontažo/premontažo pnevmatik + majica Aurora

NAGRADNO VPRAŠANJE:

KDO JE PROIZVAJALEC PNEVMATIK BLAG. ZNAMKE AURORA

- SAVA TIRES MICHELIN HANKOOK
(obkroži pravičen odgovor)

Organizator nagradne igre je AVTO CELJE D.D. Nagradna igra poteka od 09.09.2009 do 05.12.2009. V nagradni igri in nagradnem žrebanju sodelujejo vsi, ki pravilno odgovorijo na nagradno vprašanje in izpolnijo kupon s svojimi podatki, ga podpišejo in oddajo na sedež AVTO CELJA D.D. Ipavčeva 21, 3000 Celje, ali do vašega vulkanizerja do 05.12.2009. V primeru, da bo kupon izpolnjen nepopolno, ali pa da ne bo podpisan, sodelujoči ne bo uvrščen v žrebanje oziroma v primeru, da je izžreban, ne pridobi pravice do nagrade. V primeru, da je izžreban kupon, ki je izpolnjen nepopolno ali pa ni podpisan, se žrebanje ponovi. Nagrajenci bodo o nagradah in načinu izrabitve nagrad obveščeni po pošti oziroma po telefonu najkasneje v petih dneh po žrebanju, seznam nagrajencev bo objavljen na www.avto-celje.si. Žrebanje bo potekalo javno na sedežu podjetja dne 11.12.2009. Vsi sodelujoči v nagradni igri soglašajo, da so v primeru prejema nagrade, njihovi podatki (ime, priimek, naslov) objavljeni na spletni strani Avto Celje d.d. Na kuponu navedeni osebni podatki, so zbrani zgolj z namenom omogočanja izvedbe žrebanja ter identifikacije in obvestila izžrebancev o prejemu nagrad. Vse pogoje in pravila nagradne igre si lahko ogledate na www.avto-celje.si

ŽELIM PREJEMATI OBVESTILA O NOVOSTIH S STRANI ORGANIZATORJA
(obkroži) DA NE

Aurora

AVTO CELJE
Ipavčeva 21, 3000 Celje

V nedeljo 4. oktobra so ob 18. uri spet nastopali mladi ustvarjalci različnih umetniških zvrsti, mladinska skupina VIS. Prireditev je vsebovala likovno in literarno razstavo, gledališko igro, ples in glasbo, vse to kot produkt poletnih Visovih delavnic, za občinstvo sestavljenih v gledališko predstavo z vsemi prej omenjenimi elementi.

Sodelujočih je bilo vsaj 40, in sicer so to bili literati, likovniki, gledališčniki, statisti, plesalke, vokalna skupina Zloglas, ustvarjalci scene ... Scena je bila, mimogrede povedano, pompozna – Mestni trg naslikan skorajda v naravni velikosti, je premogel na primer kavo bar Koštaj ... Ker so v predstavi le izstopali gledališčniki, naj izpostavim tiste, ki so po mojem okusu svojo nalogo opravili posebej dobro – to so bili Mojca Zupanc, Tomaž Klajnshek in Katja Andrinek. Za del scene lahko štejemo najbrž še avtobus, ki je vsake toliko pripeljal mimo in odpeljal čakajoče – en izmed »prizorov«, ki je poleg reklam vedno znova nasmejal občinstvo. Vseskozi se je z rdečo nitjo, ki je bila vezana na razmišljanja o ekološkem vprašanju sodobnega načina življenja, o trčenju med navidez izključujočih vidikov bivanja – kapitalizmom in ekološko osveščanjem porabljanju, bivanju, produciranju, razpotegal še

pristni, lahko rečem že skoraj »šentjurski« humor, ki so ga deloma začeli v domačo produkcijo vnašati prav mladi. Hvala Bogu, kajti časi cankarjanske zamorenosti so se iztekli in temačnost v našem kraju izgublja asociativno vez z visoko umetnostjo. Kar pa predstava navsezadnje naj ne bi bila – in ni bila, toda je vseeno skupek profesionalno izvedenih umetniških izrazov, in kar je bistveno – avtorska, »naša«. Scenarij naj bi pisali bolj kot ne vsi skupaj, spreminjal se je tekom zadnjega postavljanja na oder. Skratka, Ekoagenti oz. Visovci so spet presenetili – od lani so samo napredovali in skorajda nič ne morem reči v njihovo slabo. Sama bi jim privoščila še kakšno dodatno materialno nagrado, vendar pravijo, da so imeli denarja dovolj za vse delavnice in še jim je ostalo za dvodnevni izlet z namenom evalvacije, sicer pa so od projekta odnesli še vse drugo, kar jim pomeni dosti več, in sicer druženje, možnost izražanja in odkrivanja svojih talentov, izkušnje in reference ipd. Program »Mladi v akciji«, ki ga sofinancira Evropska komisija, v Sloveniji pa izvaja Nacionalna agencija Movit, nasploh spodbuja prostovoljno participacijo mladim, sredstva pa namenja za potreben material in izvedbo načrtovanih aktivnosti. Toda, kot že rečeno, mislim, da bi bilo prav, da se počasi tudi čas, ki je potreben za tovrstne izvedbe, denarno ovrednoti.

E. K.

NOVA PESNIŠKA ZBIRKA RADETA VUČKOVACA

»Na raskrsnici svijeta«

25. septembra ob 19. uri se je na prireditvenem prostoru Ipvavčevega vrta v Zg. trgu trlo dobrih 200 ljudi. Vseslovensko priznan domač avtor Rade Vučkovac je »povil« svojo tretjo samostojno knjigo pesmi z gornjim naslovom, v prevodu Na križišču sveta. Pesmi je interpretiral Pavle Ravnohrib, nastopile so pevke Srbskega kulturno prosvetnega društva Sveti Sava iz Kranja, s pomočjo katerega je knjiga nastala.

Občinstvo je nagovoril predsednik zgoraj omenjenega srbskega društva Radoman Krgarič, napovedal nastop prelepih, v srbske narodne noše oblečenih pevk iz društva Sv. Sava iz Kranja in se zahvalil za povabilo. Rade se na odru skorajda ni pojavil – pravi, da ni rad v ospredju, prav tako se mu ne zdi najbolje, da bi pesmi predstavljal sam – za to si je že drugič omislil Pavleta Ravnohriba, ki jih je interpretiral že l. 2006 v oddaji Literarni nočno Radija Slovenija, čeravno tega v avtorjevem materinem jeziku tokrat

ni opravil brez napak. Predsednik literarnega društva Šentjur Bogdan Rahten mu je tekom prireditve podaril v svoji pečici spečen pirin kruh in pivo iz Banja Luke.

O Radetovi poeziji na tem mestu ne bomo razpravljali – navsezadnje to niti ni potrebno, kajti o njegovem talentu pričajo številne revialne objave in nagrade, o priljubljenosti v domačem kraju pa veliko število obiskovalcev njegovih literarnih večerov. Sama pa sem tako prepričana, da bo njegovo občinstvo preživelo tako njega kot nas.

E. K.

Žan Žafran navdušil goste

Literarni veledogodek v čast Radetu Vučkovcu je imel tudi preddogajanje, saj so šentjurski literati gostili delegacije iz celjskega, šaleškega, zgornjesavinjskega in mežiškega društva. Po obisku malgajevine, kjer jih je sprejel vnuk Malgajevnega sorodnika in soborca za severno mejo **Gvido Virant**, je **Žane Žafran** v prostorih rifniške muzejske zbirke navdušil s posebej za ta namen pripravljeno pesnitvijo Poslednji Rifničan, ki jo je s pihanjem v brumlar začinil Rok Vodeb – Kelt.

br

LUCIJINA REPORTAŽA

Tako, spoštovani bralci, moram vam zaupati, da sem jih zaradi svoje zadnje reportaže dobila po prstih. Najprej od šefa urednika, nato pa še od anonimnega gospoda, ker da se enostavno pristransko ukvarjam s politiko, zlasti nesramno s Štefom in njegovimi Jožeti, in da bi me bilo potrebno postaviti pred sodišče oziroma vtakniti v zapor. Vidite, tako je, če v naši domovini človek pove, kar misli. Bavčarja in Šrota so takoj lepo spustili domov, na naše domače tajkunčiče, na primer na Janeza iz Dramelj in Simona iz Zg. trga se nihče še spomni ne, Lucijo pa kar v Stari pisker. Že res, da Janez in Simon operirata le tam v daljnem Maribori, kar je od njiju po eni strani zelo fer, da molzeta drugje, po drugi strani pa doma tako ali tako ne bi imela kje kaj vzeti, ker jima Štef ne bi pustil blizu. Pravzaprav sploh ne vem, zakaj naj bi moje kosti trohnele v restu? Je že res, da razumem, da je dobjanski Merij malo alergičen name – ker mu že brez mene domača Andreja dovolj kravžla živce – toda Štefa in naše »strašne Jožete« pa res samo častim bolj kot Devico Marijo. Če je Štefa toliko v njegovih poslanskih hlačah, kot se dela, da ga je, potem Lucija resta z notranje strani ne bo videla. Vseeno pa sem se le rahlo zamislila in odslej nameravam res paziti, da se mi ne bi zapisalo kaj takega, da bi se z menoj moral ukvarjati Kresalkin šentjurski šerif Petrič. Kot mi je svetoval neznani dobri gospod po telefonu, raje bom napisala kaj lepega o navadnih ljudeh. Na primer o Janiju Kukoviču, ki ga je usoda naplavila v upokojenskem domu, čeprav zna tako lepo pripraviti Cvetje v jeseni, da bi zlahka bil naša občinska Anita. Potem bi nam na občinskem prazniku doživete vice pripovedoval Gojc, prepevala pa najmanj Helena, slivniški Vlado pa bi se lahko cel posvetil svoji fiskulturni profesiji. Morda bi celo ustanovil še eno športno zvezo, recimo poimenovano po Konjičanki Martini. Tudi bom na primer raje naredila lep intervjuja s tremi navadnimi upokojenci iz prve vrste letošnjega Cvetje v jeseni, z Jožetom, Lojzetom in Cvetotom, ki so povsem slučajno sicer tudi Štefovi podžupani, ampak njihove funkcije bom seveda za vsak slučaj zamolčala, da ne bi bilo spet kaj narobe. Sicer pa kapo dol, Štef je s svojimi upokojenskimi podžupani res pravi dasa; sam gre lahko kdaj koli službeno na primer na Tajsko ali pa takoj po otvoritvenem pozdravu zapusti kakšno dolgočasno fešto, kot na primer zadnjič na Slomu, ter prepusti svoje mesto zdaj enemu zdaj drugemu in je vsem lepo. Njemu in podžupanom. Največkrat Cvetotu, ki je najlepši, ali pa ponkovškemu Jožetu, ki ga najbolj ljubi. Lojzu in javorskemu Jožefu bolj poredko, ker še nimata sigurnega šlihta. Če pa je prireditelj bolj pomembna, kot na primer Janijevo Cvetje v jeseni, potem pošlje kar vse štiri – da odslužijo tistih piškavih

nekaj tisočakov svojega honorarja!

Tudi mi ne pade na kraj pameti, da bi besedovala o občinskih in krajevnih priznanjih. Sicer se sprašujem, kaj je jeznega Roberta letos prijelo, da je dovolil podeliti samo dve drugorazredni diplomici? Enostavno ljudem ne privošči? Zakaj le ravnatelj in pomočnik ravnatelja, vsak od učiteljev si zasluži svoj posebni pildek. Če bi bilo po mojem, bi jih napisala vsaj dvajset ali trideset in bi tako skupaj s podobno številnimi Cvetotovimi priznanji lahko v doglednem času razveselila slehernega občana naše občine. Približno tako, kot jih je Štef z Informatorjem. Kaj tako lepega in koristnega, kot je naš Informator, mi že dolgo ni padlo v roke. Že takoj na tretji strani (res ne vem, zakaj ne na prvi) širok in optimističen Štefov nasmeh, da se takoj ve, da gre za njegovo nesebično psihološko podporo s krizo prizadetih občanom, potem pa lepo po vrsti vse pomembne informacije o šentjurskih uspehih zadnjega leta. Ni vam treba nikamor iti, še na proslavo občinskega praznika ne, nič plačati, samo doma počakate na Informatorja in vam je takoj jasno, da imamo enkratno občinsko oblast. Pardon, ne enkratno, večkratno. Če v njem kaj manjka, je to samo moja reportaža. Oba uredniška direktorja, RAK in Občine, sicer zelo lepo pišeta o Štefu in Občini, toda so njuni izdelki brez tistega pravega žara, ki ga lahko da le prava ljubezen. Šefica Andreja, če bi rada bila še nekaj časa direktorica, me moraš nujno angažirati, še preden boš začela ustvarjati naslednjo številko. Pa nič ne skrbi zaradi stroška, za Štefa naredim vse gratis.

Kmečki shod na Ponikvi je bil zame pravo duhovno poživilo, pa čeprav sem brez zemlje in kmetica le po duši: duhovniki, kmetje in vse druge vrste zijal, seveda z menoj na čelu – vsi enaki, vsi vdani v usodo in polni zaupanja v blaženega Slomška. Kar je edino prav. Če je naša država res tako v riti, da tudi kmetijski minister Pogačnik in predsednik kmečke stranke Žerjav resno računata na pomoč od zgoraj, potem je Slom pravo mesto za tovrsten priprošnji shod. Kar smo odgovorno skupaj z našo težkokategorno folkloro spodobno umirjeno tudi opravili. Resnobno vzdušje so na koncu sicer nekoliko pokvarili Mladi upi s svojo muziko, ki pošteno kmečko dušo navaja na meseni greh, kar Slomšku gotovo ni bilo po volji, zato smo vsi, ki vemo, za kaj gre, takoj po gasilskem golažu zapustili prizorišče. Naš Štef, ki je vedel, kako se bo zadeva iztekla, pa še veliko prej. No, res pa je tudi, da smo po dveh urah programa bili konca že pošteno potrebni.

Lucija

štajerski val

93,7 in 87,6 MHz

IPAVČEVI KULTURNI DNEVI 2009

Sreda, 21. oktober 2009, ob 18.30,
Center kulture Gustav, Šentjur
**LUTKE V GUSTAVU – LEGENDA O
BOČKEM ZMAJU (Martin Druškovič),
PREDSTAVA LUTKOVNE SKUPINE
II. OŠ ROGAŠKA SLATINA**

Lutkovno predstavo senčnih lutk je po legendi o strašnem Bočkem zmaju pripravila skupina lutkaric iz Rogaške Slatine. Celotna zasnova predstave, od izdelave lutk, likovne, tehnične in glasbene opreme, je delo lutkaric, ki so tudi nosilke vseh vlog. Predstava je primerna za otroke med 5 in 8 letom starosti. Lutkovna igrlica je bila v letošnjem letu izbrana za predstavitev na Linhartovem srečanju najboljši lutkovnih predstav v Sloveniji.
Organizator: JSKD OI Šentjur

Sobota, 7. november 2009, ob 18.30,
Kulturni dom Šentjur
**ZDAJ ZAORI, PESEM O SVOBODI
– ZBOROVSKI KONCERT PESMI
RADOVANA GOBCA**

Koncert je posvečen 100. obletnici rojstva skladatelja in zborovodje, ki je med 2. svetovno vojno deloval na Bohorju (Jurklošter, Planina). Izvajalci koncerta so Mešani pevski zbor Zarja - Akvonijs iz Šentvida pri Planini pod vodstvom Mateja Romiha, Združeni moški pevski zbor (Moški pevski zbor skladatelj Ipvavcev Šentjur in Moški pevski zbor Dramlje) pod vodstvom Matevža Goršiča, Ženski pevski zbor skladatelj Ipvavcev Šentjur pod vodstvom Mojce Volavšek, Vokalna skupina skladatelj Ipvavcev Šentjur pod vodstvom Simone Zdolšek in Mladinski pevski zbor OŠ Franja Malgaja Šentjur pod vodstvom Melite Rečević Prevodnik. Gost koncerta bo sin skladatelja Radovana Gobca Mitja Gobec.
Organizator: JSKD OI Šentjur

Četrtek, 12. november 2009, ob 17.00,
Kulturni dom Šentjur

**KRESNIČEK (Radovan Gobec) –
GLEDALIŠKO-PLESNO-GLASBENA
PREDSTAVA OŠ ŠEMPETER V
SAVINJSKI DOLINI**

Otroška spevoigra skladatelja Radovana Gobca je nastala leta 1927, ko je imel skladatelj komaj 18 let. Napisal je verze in glasbo na podlagi izvirne slovenske pravljice pisateljice Marije Jezernik o Kresničku, ki je izgubil lučko. V gledališko-glasbeno-plesni predstavi, ki je bila letos izbrana za nastop na Linhartovem srečanju najboljših otroških gledaliških predstav v Sloveniji, sodeluje 60 učencev in učiteljev. Org.: JSKD OI Šentjur

Sobota, 14. november 2009, ob 19.00,
Kulturni dom Šentjur
**ŠENTJUR, IPAVCI, FOLKLORA
– KONCERT OB 10-LETNICI
DELOVANJA FOLKLORNEGA
DRUŠTVA IN FOTOGRAFSKA
RAZSTAVA**

Folklorno društvo Šentjur letos praznuje 10-letnico obstoja. Ob tej priložnosti organizira koncert z naslovom Kje so tiste rožice, katerega vsebina je posvečena delovanju folklorne skozi čas v Šentjurju. Nastopili bodo folkloristi, ki so delovali pred več kot 40 leti, nekaj mlajših (nastopali so pred 20 leti), današnji člani in skupina iz Dolge Gore. Skupaj se bodo s plesom spomnili folklorne dejavnosti nekoč in danes.
Organizator: Folklorno društvo Šentjur

Sobota, 21. november 2009, ob 19.00,
Kulturni dom Šentjur
**KONCERT PROFESORJEV
GLASBENE ŠOLE SKLADATELJEV
IPAVCEV ŠENTJUR**

Na koncertu bodo nastopili: Nataša Aškerc (klarinet), Maja Keblič (violončelo), Elizabeta Rauter (violina), Boštjan Jager (trobenta), Mojca Krajnc (klavir), Doris Šegula (violina), Urban Krč (tolkala), Matjaž Vodišek (klarinet), Agata Kvartič (flavta), Boštja Korošec (solo petje), Romana Jaušovec, Bojan Draksler, Rudi Sakelšek (trio harmonik). Izvajali bodo dela Haydna, Bollinga, Ipvavcev in Enesca.
Organizator: Glasbena šola skladatelj Ipvavcev Šentjur

Petek, 27. november 2009, ob 19.00,
Hotel Žonta, Šentjur
**IPAVČEV KULINARIČNI VEČER
S PREDSTAVITVIJO ZBORNIKA
SIMPOZIJA ŽIVLJENJA IN
DELA GUSTAVA IN BENJAMINA
IPAVCA IN KRATKIM GLASBENIM
PROGRAMOM**

Knjižnica Šentjur je v sodelovanju z Občino Šentjur, Glasbeno šolo skladatelj Ipvavcev Šentjur ter Javnim skladom za kulturne dejavnosti, OI Šentjur izdajatelj in založnik zbornika prispevkov s simpozija ob 100. obletnici smrti Benjamina in Gustava Ipvavca. Vsebinska zbornika so referati z notami in slikovnim gradivom obeh skladatelj Ipvavcev. Predstavitev zbornika bo sovpadla s kulinaričnim večerom, ki bo predstavil jedi iz časa Ipvavcev. Večer bo popestren z glasbenim programom s sopranistko Pio Brodnik.
Organizator: Knjižnica Šentjur, Zavod ETNO-EKO, Hotel Žonta

Vabilo

Vabimo vas na pogovor s
prof. dr. Jožetom Mencingerjem na
krizno temo

»Ali vemo, kje smo in kam gremo?«

V torek 27. oktobra ob 18. uri v sejni
sobi na Občini v 2. nadstropju
Pogovor bo vodil občinski svetnik
Robert Polnar

Izhodišče za razpravo:

Nosilci ekonomske politike zasledujejo cilje, ki jim rečemo, če jih damo na skupni imenovalec, idealni makroekonomski splet:

- čim večji bruto družbeni proizvod in visoka stopnja rasti gospodarstva;
- čim večja zaposlenost oziroma čim manjša nezaposlenost;
- zmerna inflacija (do 10% letna rast cen);
- stabilen naraščajoč neto izvoz.

Navedeni cilji so pogosto medsebojno nezdržljivi, celo izključujoči že v obdobju normalnih razmer. V krizi so prizadevanja vlad večinoma usmerjena v ohranitev obstoječega stanja oziroma njegovo čim manjše poslabšanje. Gospodarska politika je osredinjena na naslednja vprašanja:

- Kako naj nosilci ekonomske politike poskušajo povečati stopnjo gospodarske rasti?
- Vzdržnost proračunskega primanjkljaja
- Kakšna stopnja brezposelnosti je še vzdržna?

S pomočjo samosvojega misleca in eminentnega ekonomista dr. Mencingerja bomo poskušali najti odgovore na te dileme, oceniti uspešnost kriznega ukrepanja Pahorjeve vlade ter izvedeti, kaj nas v bližnji prihodnosti še čaka.

Dr. Mencingerja bomo tudi vprašali, kaj meni o napovedni nemoči ekonomske znanosti – inštitucij, teoretičnih rešitvah iz krize (neoklasična sinteza, postkejnizijanstvo, ekonomika ponudbe, teorija realnih pričakovanj, ...), o subvencioniranju delovnih mest, jamstveni shemi za kreditiranje gospodarstva in fizičnih oseb ... in, ali danes res ne gre več za proizvodnjo izdelkov, temveč zgolj za ustvarjanje dela?

Dotaknili se bomo tudi dilem občinske politike v času krize in številnih drugih konkretnih in filozofskih dilem sedanjega časa.

Člane ŠF prosim, da na pogovor povabijo tudi zainteresirane znanke in sosede.

Za ŠF: Franc Kovač

Združeni mladi na spletu

Pred kratkim je na naslovu <http://www.mladi-sentjur.si> s ciljem, da bi na enotnem mestu spremljali mladinske aktivnosti, pričel delovati mladinski portal. Projekt je evrofinanciran skozi projekt »Izboljšaj svojo lokalno skupnost«, spletno mesto pa vsebuje različne sklope vsebin z različnimi informacijami za mlade in ostale zainteresirane.

POLICIJSKE CVETKE

Interventna številka: 113
Policija Šentjur:
03/7464150

Blagovna, 15. 9. – V črno kroniko se je vpisala šola na Proseniškem, kjer je nekdo izkoristil priložnost in **odnesel dva mobija in avtomobilske ključe.**

Šentjur, 16. 9. – Z avta na C. Miloša Zidanška je **nekdo spipal tablici CE M7-24M.**

Šentjur, 17. 9. – Pri bencinskem servisu je počilo ob treh popoldan. Pozvročitelj ni **upošteval varnostne razdalje**, kar ni nič čudnega, saj je bil pošteno nadelan.

Blagovna, 17. 9. – S terase Modrega neba je nekdo **ukradel mizo s štirimi stoli.**

Šentjur, 18. 9. – Iz Piramide je nekdo kar **izza točilnega pulta ukradel cigarete in žganjico.**

Šentjur, 20. 9. – Nekdo je **odpeljal avto** znamke Opel Zafira, reg. št. CE DH 981.

Šentjur, 21. 9. – V okolici mesta je lastnica **kurila v kotlu, a so se saje v dimiku vžgale**, ogenj pa se je razširil na hlev, kjer je zagorelo leseno ostrešje.

Dramlje, 21. 9. – Na počivališču Zima je nekdo **slovaškemu tovornjakarju spumpal 200 litrov nafte.**

Šentjur, 24. 9. – Na kmetijski šoli so **dijakinji iz torbe odtujili denar.**

Dobje, 24. 9. – Nasilni partner je **udaril svojo partnerko**, pred tem pa sta se sporekla, ker naj bi sosed kosil po njuni zemlji. Policisti so izrekli ukrep prepovedi približevanja.

Šentjur, 24. 9. – Ponovno je eskaliralo dlje časa trajajoče nasilje nad partnerico, ki je **po sunku padla po tleh**. Kasneje jo je še zaklenil v hišo. Policisti so mu prepovedali približevanje.

Šentjur, 25. 9. – Na delovišču ceste je med nalaganjem valjarja na tovorno vozilo valjar zdrsnil z vozila ter se prevrnil. Strojnik si je močno poškodoval roko.

Šentjur, 28. 9. – Nekdo je razbil šipo trgovine in ukradel za 3.500 EUR mobilnih telefonov.

Šentjur, 28. 9. – Nekdo je vlomil v strojnico in blagajno avtopralnice. Storilec je vlomil kovinska vrata in v blagajno, iz katere je odtujil več žetonov za pranje vozil. Lastnika je oškodoval za okoli 1.500 EUR.

Prevorje, 29. 9. – Oškodovanka iz okolice Žegra je obvestila, da je hudoben človek v **rezervoar traktorja nasipal pesek**. Prav tako ji je **porezal še nekaj trt.**

Ponikva, 30. 9. – Nekdo je **vlomil v gostinski lokal in se založil z menjalnim**

denarjem, 23 škatlic cigaret, 24 steklenicami vina in nekaj žganjice.

Šentjur, 30. 9. – Po sporu je oče partnerko in otroke skušal nagnati iz hiše in grozil, da bo vse zažgal.

Šentjur, 30. 9. – Mladi voznik je med vožnjo proti Dramljam izgubil nadzor nad vozilom, potem pa je trčil v tovorni avto, katerega voznik je preventivno zaviral in s tem omilil posledice. Vozilo je totalka.

Šentjur, 1. 10. – Trojica brezvestnežev je okradla starejšega občana, ki živi sam, brez telefona in na samem. Odnegli so mu 700 EUR in bržlo. Denar je starček hranil pod vzglavnikom ...

Loka pri Žusmu, 2. 10. – Pri nadzoru prometa so policisti naleteli na pijanega voznika, ki sploh ni imel vozniškega dovoljenja.

Šentjur, 3. 10. – Na ozemlju lastnega vikenda je občanka srečala soseda, ki jo je ob vprašanju o vzroku njegovega nahajanja nahrulil in ji pričel groziti.

Dramlje, 3. 10. – Pijani voznik se je zaletel v osebni avto, ki je bil parkiran pred hišo lastnika. Silovit trk je avto odbil na streho **oškodovančeve hiše!**

Šentjur, 5. 10. – Nočna patrulja je ob 2. uri zjutraj opazila domačina z montirnim železom v rokah, s katerim je malo prej skušal vlomiti v poslovni objekt.

Dramlje, 5. 10. – V Trnovcu so se trije brezvestneži spravili na ženico. Eden jo je zamotil, dva pa sta pregledala hišo in odnesla nekaj denarja. Kasneje so **ugotovili, da gre za madžarske državljane.**

Šentjur, 6. 10. – Nekdo je iz tovornjaka **spumpal kar 350 litrov nafte!**

Šentjur, 7. 10. – Iz Piramide je nekdo odtujil monitor, alkohol in cigarete.

Ponikva, 7. 10. – Prišlo je do spopada dveh psov, ker eden ni bil primerno varovan. Lastnica naj bi psa spustila iz povodca in opustila nadzor. Eden izmed psov je odromal v pasja nebesa.

Loka pri Žusmu, 7. 10. – Nekdo je obrtniku **ukradel za 6000 EUR** delov gradbenih strojev, pnevmatskega kladiva, akumulatorjev, goriva in drugega orodja.

Šentjur, 8. 10. – Med tem ko je podjetnik delal na gradbišču šole, mu je nekdo **iz odprtega vozila odtujil udarno kladivo** znamke Hitachi vredno 250 EUR.

Dne 8. 10. je samostojni podjetnik opravljal delo pri šoli v Šentjurju. Med delom mu je neznanec iz odprtega vozila

odtujil udarno kladivo znamke Hitachi. S tem ga je oškodoval za okoli 250 €.

Šentjur, 9. 10. – Neznani huligan je stresel pralni prašek v vodomet na krožišču in povzročil zapenjenje. Morda je isti kreten pred občinsko zgradbo izruval in uničil nasad rož.

Šentjur, 10. 10. – Oškodovanec je svoje kolo parkirano pri trgovini Spar. Ko se je vrnil, **1.200 EUR vrednega kolesa ni bilo.**

Šentjur, 11. 10. – Blizu pol dveh zjutraj je bilo živahno v Čočka baru. **Ko je osumljenec opazil oškodovanca, se je zapodil proti njemu in ga pričel pretepati.** Ko ga je ta obvladal in se ga s pomočjo varnostnika rešil, se je po krajšem času osumljenec ponovno zapodil v njega in ga pričel udarjati. Vzrok naj bi bil v tem, ker se osumljeni kot delavec ni dobro počutil pri delodajalki, ki je oškodovančeva mati, čeprav s oškodovancem neposredno ni bil v sporu.

Na mamicah svet stoji

V celjski porodnišnici so od zadnje objave do 16. oktobra rodile naslednje mamice:

18. 9. **Maja Polajžer** z območja Grobelnega – deklico, 20. 9. **Romana Rajh** z območja Dobja pri Planini – dečka, 22. 9. **Urška Novak** z območja Loke pri Žusmu – deklico, 22. 9. **Suzana Prevolnik Murko** z območja Grobelnega – dečka, 24. 9. **Renata Užmah** z območja Grobelnega – deklico, 24. 9. **Barbara Mikuš Marzidovšek** z območja Šentjurja – dečka, 22. 9. **Andreja Verbič** z območja Dramelj – deklico, 25. 9. **Petra Jagodič** z območja Šentjurja – deklico, 28. 9. **Teja Božič** z območja Ponikve – dečka, 1. 10. **Kaja Dosedla** z območja Ponikve – dečka, 5. 10. **Katja Gajšek** z območja **Loke pri Žusmu** – deklico, 7. 10. **Marjetka Obreza** z območja Šentjurja – deklico, 8. 10. **Andreja Vodeb** z območja Gorice pri Slivnici – dečka, 8. 10. **Anica Mastnak** z območja Šentjurja – dečka, 8. 10. **Branka Teržan** z območja Prevorja – deklico, 15. 10. **Sabina Jevšinek** z območja Grobelnega – deklico, 16. 10. **Adrijana Ivanuša** z območja Šentjurja – dečka in 16. 10. **Petra Zabukovšek** z območja Ponikve – deklico.

Čestitamo!

Držijo se zlate sredine

Šentjurski nogometaši nadaljujejo jesenski del prvenstva v podobnem ritmu, kot so ga začeli: spremenljivo, a zadovoljivo. Minuli vikend so v drugi zaporedni tekmi na domačem igrišču dokaj srečno premagali sosede iz Slovenskih Konjic, teden dni prej pa jih je kljub boljši igri premagal Triglav. Po desetih krojih so s 13 točkami na 7. mestu lestvice v 2. SNL.

(foto: Miha Kamplet)

Po končani prvi tretjini prvenstva v 2. SNL morajo biti Šentjurčani zadovoljni tako z iztržkom točk kot z »umetniškim vtisom.« Potem ko so praktično čez noč skrpali ekipo, so bili na začetku prvenstva nekajkrat hudo poraženi, nato pa so vendarle ujeli ritem. Še vedno sicer igrajo nestanovitno, toda dokazali so, da so konkurenčni in da predvsem ob predpostavki, da v zimskem premoru ne bodo znova zamenjali jedra ekipe, obstanek ne bi smel biti vprašljiv.

Spremenljivost v dnevni formi ekipe sta najbolje pokazali zadnji dve domači tekmi. Šentjurčani so proti Triglavu igrali dobro, vendar minimalno izgubili. Nasprotno so vsej prej kot blesteli minulo nedeljo v lokalnem derbiju proti Dravinji, toda za zmago je bila dovolj podaja oziroma strel **Denisa Popoviča**. Žoga je zadela enega izmed konjiških igralcev in presenetila vratarja gostov. »Kar nam je sreča zvela proti Gorenjcem, nam je vrnila v derbiju z Dravinjo. Je že tako, da te čez dan ali dva nihče ne vpraša, kako si igral, temveč ostanejo samo osvojene tri točke,« je bil po tekmi slikovit šentjurski trener **Oskar Drobne**, ki mu je vendarle uspelo uigrati ekipo, ki je konkurenčna in se lahko bori za obstanek oziroma se poteguje za sredino lestvice. »Moštvo smo zares formirali šele po 4. krogu prvenstva. Đakovič in Jahič sta nam dala dodatno kakovost. Nedvomno moram biti z izkupičkom točk po prvi tretjini prvenstva zadovoljen. Pomembno je, da držimo stik s sredino lestvice. Ekipe v 2. SNL so izenačene, saj smo videli, da lahko tudi zadnji premaga favorita za prvaka. Zagotovo nas čaka težji boj za obstanek kot lani,« meni Drobne, ki je zadovoljen tudi s sodelovanjem s CM Celjem, kjer uspešno kot pomočnik deluje nekdanji šentjurski strateg **Damjan Romih**. Od posojenih igralcev iz Celja je letos zablestel **Roman Bezjak**, ki je za Šentjurčane zabil štiri gole in si z dobrimi igrami zaslužil nastop v prvi celjski enajsterici. Na zadnji prvotligaški tekmi proti Interblocku je že dosegel gol, zato je seveda vprašanje, če bomo nadarjenega

20-letnika kmalu spet videli v šentjurskem dresu ...

»Zelo dobro je, da smo nekakšna odskočna deska za mlade nadarjene igralce. Dejstvo je, da z našim proračunom ne moremo privabiti izkušenejših nogometašev, prav tako ne moremo zadržati tistih, ki zablestijo. Toda tako pač je, v danih razmerah se moramo sproti najbolje znajti. Vsi igralci imajo sicer pogodbe do konca prvenstva, zagotovo pa gre v zimskem premoru računati tudi na to, da kateri izmed uspešnejših ne bo

mogel zavrniti boljše ponudbe. Seveda bomo morali najti zamenjavi,« na problem stalnega menjavanja ogrodja ekipe gleda Drobne.

Toda vodstvo kluba, ki naj bi kljub zmanjšanemu proračunu bolj ali manj korektno skrbelo za finančne obveznosti do igralcev, se bo s temi težavami ukvarjalo v zimskih mesecih. Nogometaši Šentjurja morajo zdaj dobro končati jesenski del prvenstva in se obdržati v zlati sredini 2. SNL. Imajo pa kar težaven raspored. Najprej bodo gostovali pri vedno neugodnem neposrednem tekmeču na lestvici Livarju, 31. oktobra pa bodo doma igrali s favoriziranim Aluminijem iz Kidričevega. Ob dejstvu, da je Aluminij v prvem delu prvenstva zmagal kar s 7:0, šentjurska motivacija nikakor ne bo vprašljiva. Sledilo bo še gostovaje pri Primorju, 15. novembra pa bo zadnja tekma pred skoraj štirimesečnim odmorom (pomladanski del prvenstva se začne 7. marca 2010) odigrana doma proti Šenčurju.

L.H.

Ivo Daneu navijal za G&K Avto

Povratna tekma med ekipama KK G&K Avto Šentjur in KK Zadar je bila odigrana v petek v Lesičnem. V odlično športni atmosferi in pred nabito polno dvorano smo v tesni končnici strli odpor Dalmatincev in zmagali z rezultatom 100-95.

Že vse popoldne so v Lesičnem vihrale slovenske zastave, odmevala je domača glasba in vsakomur je bilo jasno, da se bo zgodil velik športni dogodek; gostiti eno najboljših košarkarskih ekip iz bivše Jugoslavije ni mačji kašelj.

Toda pričetek tekme za domačo ekipo ni bil ravno obetaven, gostje so si hitro priigrali prednost 14 točk in jo prepričljivo branili skoraj ves prvi polčas. Neustavljiv je bil njihov kapetan, bivši NBA igralec Arian Komazec, ki je zadeval iz vseh položajev. Do polčasa smo zaostanek vendarle uspeli znižati na 4 točke razlike. Tudi v drugem polčasu žilavi gostje niso popustili. Tekma se je počasi približevala končnici, ko je naš selektor Jože Koželj

potegnil asa iz rokava in pri rezultatu 90-90 poslal na igrišče Ilijo Petroviča. Ta je dosegel zadnjih osem točk in zmaga je ostala doma.

Pri gostih je Arian Komazec dosegel kar 49 točk, Blaslov Marki pa 30. Pri domači ekipi so se strelci porazdelili; Dejan Lapornik 20, Stani Gražl 19 in Ilija Petrovič 18 točk ... Za ekipo G&K so še igrali: Frenk Koželj, Kristjan Košak, Boštjan Korošec, Matjaž Tovornik, Boštjan Trupej, Roman Urbanija in Boštjan Kočar.

Da je bila tekma pravi športni dogodek, je z svojim prihodom potrdil tudi legendarni kapetan svetovnih prvakov iz Ljubljane Ivo Daneu s svojimi prijatelji.

Po tekmi je sledila kozjanska fešta v osrčju Virštanjskih gor.

Zahvaljujem se domačinom iz Lesičnega za odlično organizacijo tekme ter navijačem, ki so nam pripravili enkratno vzdušje.

Aleš Slemenšek

Obetaven pričetek sezone

Po videnem na prvih tekmah 10. zaporedne prvoligaške sezone, smo lahko dokaj optimistični. Po bolj ali manj pričakovanem porazu s podprvaki iz Domžal so Šentjurčani neugoden začetni razpored nevtralizirali z dramatično zmago Polzeli, kjer niso slavili že 8 let.

Trenutne ocene predstav igralcev:

Edin Alispahić Statistika s Heliosom ni bila tako slaba, dobra pa tudi ne. Na pokalni tekmi je igral le nekaj minut.

Marcus Crenshaw Letos bo eno prvih imen v košarkarski Sloveniji, a se bodo tudi ekipe vedno bolj pripravljale na njegovo neugodno igro.

Tadej Ferme Pred njim na igrišče stopita Marcus in Anže.

Peter Jovanovič Uspešno saniral poškodbo tetive. Proti Hopsom enostavno ni prišel do meta, Branikovce pa je razbil brez težav. Nekje vmes je tudi njegova kapaciteta.

Luka Lapornik Odlično delo v obrambi včasih pokvari z naivnostjo, večkrat pa nezasluzeno sodniška piščalka. Letos še ni naravnal naprav za mete z razdalje.

Anže Pelc Vedno bolj samozavesten. V pol ure igralnega časa je izgubil le eno žogo. Proti Heliosu je zadel oba poskusa za tri, na Polzeli pa dvakrat lepo asistiral in pravočasno »fauliral«.

Urban Palčnik Po poškodbi se vrača na igrišča. Na Polzeli, kljub težavam soigralcev z osebnimi napakami, ni igral.

Milan Sebič Z Ručigajem tvorita najbolj borben dvojec v ligi.

Blaž Ručigaj Borec, ki bi ga potrebovali v lanskem sezoni. Bori se pod košem, meče trojke, po potrebi prenaša žogo čez sredino in zaščiti soigralca.

Teo Šimović Doslej je upravičil zaupanje in prinesel zmago na Polzeli, a ga mora Novakovič po vsaki dobri predstavi miriti, da mu slava ne seže v podkožje.

Moralo bi biti precej tesneje

3. 10.: **Šentjur** : Helios Domžale 70:85 (23:25, 17:18, 16:16, 14:26). **Dosežki**: Crenshaw 25 (5x3, 6 as.), Lapornik 8 (35 min., 7 skok.), ...

Šentjurju je pripadla čast, da gosti otvoritveno tekmo državnega prvenstva sezone 2009/10, obenem pa je šlo na prošnjo gostov za vnaprej odigrano tekmo 2. kroga. Domači so pred tekmo ostali brez Petra Jovanoviča, ki bi lahko bil morda jeziček na tehtnici.

Prvi zadetek v prvenstvu prispeval **Milan Sebič**, **Marcus Crenshaw** pa je pokazal, da bo letos eno prvih imen v košarkarski Sloveniji. Šentjurčani so se z gosti, kjer je Snow zadel kar 8 trojk, kosali do 35. minute, ko je bilo še 62:67. Nekaj domačih nerodnosti je Helios izdatno kaznoval in vknjižil 2 točki. Ne glede na napake v domačih vrstah, pa bi tekma morala biti veliko tesnejša, saj so sodniki gostom priznali točke po izteku napada, zaradi tresenja table, ki ni vplivalo na možnost, da žoga pade v koš (v identični situaciji na drugi strani koša ni bilo), nepriznani točki **Teu Šimoviću** ob nešportni napaki Močnika, ki je spretno padal po tleh, a je, ko je bilo že vse odločeno, zaslužno dobil tehnično napako.

Drama med hmeljišči

10. 10.: Hopsi : **Šentjur** 79:80 (4:24, 16:16, 20:18, 21:22). **Dosežki**: Crenshaw 27 (7x3), Šimović 15, Ručigaj 11 (7 skok.), ...

Šentjurčani so začeli izredno razpoloženo, saj je tekmo s trojko odprl Ručigaj, ki je proti matičnemu klubu imel poseben motiv. Po 7 minutah igre je bilo s trojko Crenshawa, ki je nekajkrat vrgel s težišča domače branilce, že 6:20! Domači so s pomočjo trojk izenačili na 29. Tik ob koncu prvega polčasa so sodniki priznali zadetek domači ekipi, čeprav je bil zadnji igralec v kontaktu z žogo krepko potem, ko se je že oglasila sirena ... Mnogi Šentjurčani na tribuni so si želeli, da na koncu ne bi odločala prav ta napaka arbitrov. Domači branilci so v 2. polčasu skušali »uničiti« Crenshawa, vendar je nalogo prenašalca žoge čez sredino prevzel Ručigaj.

21 sekund pred koncem je Pelc znižal na 77:76, nato pa je Hops Kobale prispeval dve točki iz prostih metov. Sebič je zadel le en prosti met, a so Šentjurčani pred očmi domačega trenerja dobro zaprl Hafnarja, ki je pri poskusu podaje zakorakal. Crenshaw je

pod košem našel prostega Šimovića, ki je stisnil zobe, saj je igral s precej otečenim gležnjem, in izenačil na 79 ob osebni napaki. Hercegovec je zadel tudi dodatni prosti met, Hafnar pa je na drugi strani na velikansko veselje rdečih vrgel »zračno žogo«.

Trasira se pot na zaključni turnir pokala

13. 10.: **Šentjur** : MFC.2 Branik Maribor 98:77 (25:13, 26:25, 28:22, 19:17). **Dosežki**: Jovanovič 31, Crenshaw 28 (5x3), Ručigaj 12, ...

V klubu si želijo znova sodelovati na zaključnem pokalnem turnirju in tako proti mariborskemu 1. B-ligašu ničesar niso prepustili naključju. Povratna tekma je bila v torek v mariborski Lukni.

Spored tekem v Ligi Telemach

SOB 24. 10. Zlatorog : **Šentjur** (19.30)

PET 30. 10. Elektra Esotech : **Šentjur** (20.00)

SOB 7. 11. **Šentjur** : Parklji (19.00)

SOB 14. 11. TCG Mercator : **Šentjur** (20.00)

br

IZ ŠRK KÓŠI ŠENTJUR

Košiji pričeli z zmagama

Košarkarski Šentjur je dobil drugo ekipo, ki se je vključila v članska tekmovanja pri Košarkarski zvezi Slovenije. Gre za Športno rekreativni klub Kóši, ki smo ga prejšnja leta spremljali kot Šentjur 2000 v medobčinski košarkarski ligi.

Sredi lanske sezone je trenerske vaje prevzel **Kristijan Košak**, ki je po veliki želji fantov, ki so večinoma vsi košarkarsko izobraženi, mnogi pa so bili na pragu prvoligaške ekipe, nadaljeval projekt 3. SKL. Od **Danila Razborška** je nase namreč prevzel tudi glavno organizacijsko breme. Košak upa, da bo naletel na dovolj razumevanja za ekipo, ki je sestavljena iz domačih potencialov in upa na zdravo sodelovanje s KK Šentjur.

Zaradi prenove telovadnice OŠ Franja Malgaja so »kóšiji« trenutno brezdomci. Poletne treninge so oddelali kar na prostem, petkove treninge, ko fantje poleg tekme pravzaprav edini pridejo skupaj, pa opravljajo na Ponikvi.

Uspešno razdevičenje

Prvi tekmi so mladi Šentjurčani odigrali v gosteh in bili kot edina ekipa v ligi obakrat uspešni, kar je dober obet pred premiero pred domačim občinstvom.

14. 10.: Nona Lenart : **ŠRK Kóši Šentjur** 68:70 (13:18, 17:11, 20:21, 18:20). **Dosežki**: Polenek 17, Korošec 16, Verhovšek 12, Zorko 10, ...

18. 10.: Prima foto Slovenj Gradec : **ŠRK Kóši Šentjur** 60:68 (12:18, 14:19, 14:18, 20:20). **Dosežki**: Korošec 15, Pirih 13, Polenek 13, Zorko 11, ...

Gregor Vajdič na EP v avstralskem nogometu

Šentjurčan Gregor Vajdič je v začetku oktobra sodeloval na evropskem prvenstvu v avstralskem nogometu, ki je bilo na sosednjem Hrvaškem.

Islandska reprezentanca – Gregor Vajdič kleči tretji z desne

Stasiti 30-letnik ni sodeloval v reprezentanci Slovenije, ki na prvenstvu ni sodelovala, ampak je bil član izbrane vrste Islandije. Na prvenstvu se je pomerilo 15 reprezentanc, med katerimi je bila na koncu najboljša Anglija. Gregor in kolegi so imeli v predtekmovanju precej smole, saj so na igrišču izgubili le s kasnejšimi finalisti Nizozemci. Ugnali so Italijo in Nemčijo, a so na koncu slednji odnesli zmago zaradi handicapa zaradi tujcev v islandski ekipi. V tolažilni skupni so bili najboljši oz. skupno deveti, za kar jim je pripadel poseben pokal.

Vajdič živi in dela v drugem največjem islandskem mestu Kopovogur, ki je pravzaprav južno predmestje prestolnice Reykyavika. Na sever se je s trebuhom za kruhom kot reševalec iz vode podal pred dvema letoma. Poleg službe reševalca se je v deželi gejzirjev na moč aktiviral, saj je dodatno delal kot inštruktor tehnike reševanja, »uporaben« pa je bil tudi v lokalnem plavalnem klubu. Veliko ur je preživljal tudi v fitnesu, kjer je navezal stike z ljubitelji avstralskega nogometa. Pravzaprav je med petimi ustanovitelji kluba, ki so ga zasnovali pred pol leta in potem za prihajajoče prvenstvo trdo trenirali.

Gregor pravi, da je kljub krizi, ki so jo mediji precej napihnil, Islandija dežela priložnosti, saj ravno menja kariero in postaja poslovnež na področju geotermalne energije in

sistemov za avtomobile, ki jih poganja plin. Januarja z Gudrun Olof Porsdottir pričakuje tudi naraščaj.

Kaj je sploh avstralski nogomet?

Avstralski nogomet je šport, ki se igra med dvema ekipama z 18 igralci na velikanskem ovalnem travniku in ima več kot 150-letno tradicijo in je na matičnem kontinentu najbolj priljubljen šport. Žoga spominja na tisto iz ragbija ali ameriškega nogometa. V Avstraliji ima veliko različnih imen, kot so footy, Aussie rules ali kar AFL, čeprav so to začetnice avstralske nogometne lige.

Primarni cilj vsakega moštva je, da brčne žogo skozi osrednja dva droga in s tem doseže zadetek. Na koncu zmaga ekipa, ki ima po štirih četrtinah večje število točk. Igralci lahko uporabljajo vse dele telesa za napredovanje žoge.

Osnovne metode so brcanje, tek z žogo in posebna tehnika oddajanja žoge z rokami, ki se imenuje »handballing«. Obstajajo pa tudi omejitve glede ravnanja z njo. Igralci morajo med tekom z žogo to izmenično odbijati na tla, prav tako pa je prepovedano metanje ali predolgo zadrževanje žoge. Prav poseben element v igri pa je t. i. »mark«. Vsakokrat, ko igralec ujame žogo, ki je bila podana z nogo, prisluži ekipi prosti strel.

br

V pričakovanju derbija prvih, finala pokala in podelitve

V Ligi malega nogometa Šentjur so ekipe odigrale predzadnji, 19. krog. Prihajajoči konec tedna bo v soboto ob 20. uri na vrsti zadnji krog s poslastico med loškima ekipama, v nedeljo pa ob 15. uri finalni tekmi pokala. Takoj za njima bo na vrsti podelitev priznanj.

Skupina 1-6

Santana se lahko pohvali, da je prva ekipa v tej sezoni, ki ji je, s tesnih 5:4, uspelo vzeti skalp Loki, ki si je naslov prvaka zagotovila že pred časom. Prav tako tesno, s 3:2, so Sokoli ugnali Monparis in *potenirali* za finale pokala. Loški Hopsi niso imeli težav s Švedi, saj je bilo 3:0.

Lestvica

Ekipa	T	Z	R	P	DG	PG	GR	TOČ
1 Loka Vul. Mulej	19	18	0	1	142	26	+116	54
2 Loški Hopsi Alfagrad	19	16	1	2	102	36	+66	49
3 Santana Nova vas	19	15	1	3	86	32	+54	46
4 Sokoli Kavabar Pošta	19	13	3	3	91	44	+47	42
5 Mont Paris	19	10	2	7	65	60	+5	32
6 Švedi Mont Preis	19	6	5	8	32	47	-15	23

T - tekme, Z - zmage, R - remiji, P - porazi, DG - doseženi goli, PG - prejeti goli, GR - gol razlika, TOČ - točke

Skupina 7-11

Hladno pivo je, kljub slabšemu izhodišču, zmoglo več motiva in napakalo Miki miške s 6:1. Gremlini so Gobelnemu prepustili zmago brez boja.

Lestvica

Ekipa:	T	Z	R	P	DG	PG	GR	TOČ
7 Gobelno (-2)	18	9	3	6	58	52	+6	28
8 Miki Miške (-1)	18	8	3	7	60	57	+3	26
9 Šentvid	18	8	2	8	34	47	-13	26
10 Gremlini	19	8	0	11	51	66	-15	24
11 Hladno pivo	18	7	2	9	54	58	-4	23

Skupina 12-16

Mladi Drameljčani so v zadnjem krogu z zmago nad Blagovno s 3:1 uspeli prehiteti neposredne nasprotnike. Kalobju ostane uteha, da so bili s 3:2 boljši od višjeplasirane Dobrine.

Lestvica

Ekipa:	T	Z	R	P	DG	PG	GR	TOČ
12 ŠD Dobrina	19	5	2	12	44	104	-60	17
13 Kalobje	19	4	2	13	43	88	-45	14
14 Dramlje mladi (-2)	19	4	1	14	39	92	-53	11
15 ŠMD Blagovna (-2)	19	3	1	15	29	76	-47	8
16 Kova	15	0	0	15	0	45	-45	0

Pokal – razpored finalnih tekem, nedelja, 25. 10., ob 15.00
za 3. mesto Gobelno : Šentvid
za 1. mesto Sokoli kavabar Pošta : Loka Vulkanizerstvo Mulej

NAGRADNA KRIŽANKA

NOVICE	NASELJE V POLJANSKI DOLINI	VRSTA NAKITA	ŽELEZ. TRANSPORT	GR. SODNIK V PODZEMLJU	RIMSKA 1000	VELIKA UHARICA	PRESTOL. KALMIŠKE REPUBLIKE	IME ATLETA CLANKA	GEOMETR. LIKA
NASELJE V SUHI KRAJINI (DOLENSKA)	7	6	14	8	20				24
KRČEVIT JOK		11	46	15	LOVSKI PLEN GR. POKR. NA PELEPONEZU		42		16
EGIP. BOG SONCA	5		PROSTOR NA LADJI DREVJE, KI SE OBREŽE JE ...		47		35		17
KADMOVA HČI	10	9		ČEŠKI REFORM. JAN PREB. LOČ	18			RIMSKA 500 TRG V ST. GRČIJI	12
KMEČKO VOZILO	FINANČNI PRAZNIK NASP. OD PRIVITI	23		34	19				13

SESTAVIL: FRANC PEŠEC	POGOSTO SLOVENSKO IME	ODMEV	RAVEN, RAVNINA	AFRIŠKO JEZERO (MALAVI)	PREBIVALEC SEVERA (INUIT)	JUDITA KOŠTOMAJ	VALTER OSET DEČEK VZGAJAN ZA VITEZA	SKUPINA ŽUŽELK HODNIK NA ŽEL. POSTAJI	22	TURŠKI VELIKAŠ TISTI, KI NOSI	OLGA TABOR PREBIVALCI ATKE	40
ŠEF KUHINJE V HOTELU ŽONTA						1	2	4				
GRŠKA ZVEZA MEST		38	37	36			3		25	REKA V ARMENIJI RIM. BOG. JEZE		
POGOSTI SLOVENSKI PRIIMEK		39			ZADNJA ČRKA RADIO CELJE	43	STROKOVN-JAKA ZA IRANSKI JEZ. ELEKTRON	33		30	31	ŠABAC
ŠPANIJA	GOROVJE V SAVDSKI ARABIJI AVSTRIJA				MESTO Z. OD LONDONA ITALIJA	41	44	45	REKLO RIMSKA 5	32	27	ŠUMNIK JOULE
PRIDEJO ZA NAMI							NOVOTARIJA		29	28		

Šentjurske
NOVICE
Nagradna križanka
OKTOBER 09

Nagrade za septembrsko križanko – po dve pici – čakajo v Osmici na Frece Milana iz Šentjurja, Stanko Frank iz Dramelj in Katico Košir s Pešnice.

VICI

Vsevedna muca

Mujo se je hotel znebiti mačke, odnesel jo je v sosednjo vas in jo tam odložil. Toda mačka je bila doma še pred njim. Naslednji dan jo je odnesel v še bolj oddaljeno naselje, a spet je bila prej doma kot on. Odločil se je za bolj rigorozen ukrep in jo naslednjič odložil sredi velikega gozda. Nazaj grede se je izgubil in ni našel prave poti. Poklical je Fato:

- Fata, je mačka doma?
- Je.
- Prosim, daj mi jo na telefon, da jo nekaj malega vprašam.

Slaven takoj

Gospodinja zahteva od umetnika, da ji plača stanarino, ta pa se izvija na vse mogoče načine:

- Samo pomislite, čez leta bodo turisti govorili, da je v tej sobi ustvarjal velik umetnik ...

- Če mi do jutri ne boste plačali, bodo to lahko govorili že popjutrišnjem.

Frizerski renome

Ste vi že bili pri nas?
Ne, ne, ušesa sem izgubil v prometni nesreči.

Ni težav

Haso je na obisku pri Fati občudoval njene lepe sinove:

- Kako je ime najstarejšemu?
- Mujo
- Pa drugemu?
- Tudi Mujo.
- In tretjemu?
- Prav tako Mujo.
- Ja, kako jih pa potem ločiš?
- Po priimkih.

Pomoč

- Gospod taksist, zakaj pa imate tisto

zvezdo na pokrovu motorja?

- Veste, to je nišan, z njim naciljam pešce, ki prečkajo cesto.
Nenadoma se pred avtom pojavi pešec, taksist z vso hitrostjo zapelje proti njemu in se mu zadnji hip izogne.
- Ha, če jaz ne bi odprl vrat, ga sploh ne bi zadela.

Nemogoče

Dve zaljubljeni kapljici mleka se ljubkujeta in ena vpraša:
»Ljubi, ali bi se poročil z menoj in bi imela otroke?«
»Žal mi je draga, toda jaz sem pasteriziran!«

Prva

»Eva, prisegam ti, da si prva ženska, v katero sem se zaljubil!« je rekel Adam.
»Teža ti ni potrebno prisegati! Sem že sama opazila.«

v.i.p.

SCENA

Minister Pogačnik na Slomu

Kako lepa punčka ...

... tudi princeske ste zelo čedne.

G. minister, vidim, da imate radi otroke ...

Županovo priznanje

Vidiš Robi, tudi brez tebe sem ga dobil!

Priznanje KS Slivnica

Čestitam mami - za takega sina.

Zaupni pogovori

Kaj pa ti jemlješ za lase?

Ni meja za nogomet

Tako, nogo sem ti prilepil nazaj ...

... in naštelal na levi zgornji kot gola!

Celje - skladišče

D-Per

18/2009

5000023983, 10

COBISS o

Zadovoljni?
Sicer vam vrnemo denar.

tus [★] Svežina in kakovost na 1. mestu

VULKANIZERSTVO - OBNOVA GUM - AVTOOPTIKA

PROTECT SERVIS

Gaberšek Milan s.p.

ŠENTJUR ŠMARJE

**AKCIJA
ZIMSKIH
GUM**

03 746 1100

MICHELIN